

Călăuzire

(*Führerschaft*)

7. 12. 1965, Covina, California, SUA

W. M. Branham

Mulțumesc, frate Williams. Noi salutăm pe fratele, soția lui și pe toți acei ce iau parte la dîneu în seara aceasta. Este într-adevăr o mare prioritate să fii aici. Eu mi-am dorit ceasul acesta de când am plecat pe drum înapoi.

Eu vreau să-i mulțumesc doamnei care a adus pentru mine o cutie cu bomboane pentru sărbătorile de iarnă, după cum mi-a spus Billy. Eu nu îmi amintesc numele. Ea le-a adus acum câteva minute din mașină. Sora al cărei nume nu mi-l amintesc, este din California. Este primul meu cadou de Crăciun. Eu îi mulțumesc.

În Tucson este acum ora nouă și zece minute. Aici este opt și zece minute.

Eu le las impresia oamenilor că sunt interminabil la predicare. (Ascultătorii aplaudă.) Mulțumesc. Voi sunteți oameni amabili aici. Vă mulțumesc.

În seara aceasta sunt un pic obosit din cauza predicării. Eu sunt demult pe drum; am plecat din Shreveport și apoi am călătorit prin țară. Este obositor dacă ești în fiecare seară altundeva, știți voi, și la frig vocea voastră răgușește. Eu am început în Shreveport. Acum câțiva ani mi-am pierdut părul. Eu am o perucă pe care o port când predic în nord pentru a preveni o răceală. Când m-am dus la Shreveport am uitat-o și am primit o răceală. Vântul suflă fără să simți. Eu am pierdut părul din cauza unei neatenții și pielea mai este încă sensibilă. Dacă transpir numai un pic, primesc răceala chiar în gât. De aceea a trebuit să anulez multe adunări. Și în seara aceasta mai sunt un pic răgușit.

Noi vrem să accentuăm că am avut un timp minunat când am trecut muntele și am avut adunări. Ieri am avut un timp minunat cu frații din cealaltă adunare. Au venit mulți oameni; adunarea a fost bine vizitată și oamenii au fost plini de atenție și plăcuți. Eu spun că este bine să faci parte din oamenii de afaceri ai Evangheliei pline.

Eu am un mesaj și simt că este de la Dumnezeu. Unor oameni li se pare curios, dar eu nu pot face nimic că sunt așa. Eu trebuie să fii ce sunt. Eu nu vreau să mă deosebesc de ceilalți, dar eu trăiesc într-un timp al schimbării.

Atâta timp cât voi zidiți un zid drept, este totul bine. Zidarii pot face zidul repede. Dar când trebuie să faci colțul, vine un alt timp. Noi nu construim ziduri; noi construim o casă, de aceea trebuie să vină cotituri. Ele au venit în timpul lui Martin Luther, John Wesley și în timpul penticostal. Și acum se întâmplă din nou. Este greu să se facă cotiturile. Dar eu îi sunt așa de mulțumitor lui Dumnezeu. Și

când a fost greu, oamenii au acceptat sută la sută. Noi suntem pentru aceasta foarte mulțumitori pentru fiecare dintre voi.

Înainte de a deschide acum Cartea, vrem să vorbim un pic cu Autorul. Pentru aceasta ne aplecăm capetele.

Scumpe Dumnezeule, noi Îți suntem în seara aceasta mulțumitori pentru prioritatea de a-L recunoaște pe Isus Hristos, Mântuitorul nostru, Fiul Tău, și iertarea gratuită a păcatelor noastre, și că noi știm că sângele Lui este de ajuns pentru a acoperi toate păcatele și fărădelegile noastre. Ele sunt șterse și aruncate în marea uitării lui Dumnezeu. Mireasa Lui va fi curată și neamestecată la masa de nuntă și va fi unită cu Fiul lui Dumnezeu. Cum îți mulțumim noi Ție că este de ajuns, și pentru credința prin care știm că nu ne încredem în cunoștința noastră, ci numai în ceea ce a făcut El pentru noi! Noi suntem așa de mulțumitori. Mulțumire Ție pentru succesul pe care l-au avut frații peste ocean, în țările care însetează și flămâneză după Dumnezeu. Eu mă rog, DOAMNE; ca acești copii, care i-au adus în Împărăția lui Dumnezeu, când se întorc din nou acolo să fie bunici și străbunici ai copiilor pe care i-au adus înăuntru. Îngăduie, Tată. Binecuvântează-ne astăzi împreună. Fie ca Duhul Sfânt să ne dea tot ce avem nevoie în seara aceasta. Închide gura noastră pentru lucrurile care nu trebuie să le spunem, și deschide inimile noastre să primim ce vei spune Tu. Îngăduie, Tată. Noi Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Să deschidem la un text scurt din Biblie despre care vreau să vorbesc un pic în seara aceasta. Este scris în Marcu 10.

Acum câțiva ani dacă vroiam să vorbesc, nu trebuia să-mi fac nici o notiță. Eu puteam să rețin totul. Atunci nu aveam nevoie nici de ochelari ca să citesc în Biblie. Dar de când am trecut de două ori peste douăzeci și cinci de ani, îmi este greu să o fac cum am fost obișnuit. Este ca la o mașină uzată. Dar eu tot mai merg! Și eu vreau să pufăi mai departe până ajung în parcul de fier vechi pentru a fi reînnoit. Aceasta este făgăduința.

Noi citim din Marcu 10 și începem cu vers. 17: „*Toctmai când era gata să pornească la drum, a alergat la El un om care a îngenuncheat înaintea Lui, și L-a întrebat: "Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?" "Pentru ce Mă numești bun?" i-a zis Isus. "Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu. Cunoști poruncile: "Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă, să nu înșeli; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta." El l-a răspuns: "Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea." Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit, și i-a zis: "Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea, și urmează-Mă." Mîhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe avuții."*

Fie ca DOMNUL să binecuvânteze citirea Cuvântului Său. În seara aceasta vorbim despre o temă din acest text. Eu aş vrea să-l numesc „Urmează-Mă!”. Tema mea sună: *Călăuzire*.

Este ciudat; dar eu m-am gândit astăzi în rugăciune la aceasta. Eu m-am rugat mult timp și în fiecare seară am adus mesajul pe care mi-l dădea Domnul. Eu m-am gândit că în adunarea aceasta voi prezenta tema dintr-un alt punct de vedere. Noi am vorbit des despre aceasta și am numit-o „Domnitorul tânăr, bogat.” Mulți dintre predicatorii care sunt aici, frații mei, au luminat-o fără îndoială din diferite puncte de vedere. Eu vreau să încerc în seara aceasta să o fac cu totul altfel ca până acum. Este vorba despre călăuzire.

Gândiți-vă, fiecare din noi, tânăr sau bătrân, trebuia condus de cineva când a făcut primii pași. Așa este. Și în ultimul pas pe care îl faceți, vă va conduce cineva. Cineva trebuie să vă călăuzească.

Dumnezeu ne-a comparat cu oile. Dacă cineva are cunoștințe despre creșterea oilor și natura oilor, atunci el știe că o oaie nu găsește singură drumul; trebuie să fie condusă. Chiar și spre abator trebuie conduse. Un țap trebuie să meargă înainte, dar când ajung la sfârșitul drumului, el sare la o parte. Oile merg înainte până la tăiere. Noi observăm deci, că o oaie nu găsește drumul singură.

Eu îmi amintesc de un eveniment cu o oaie. Eu am fost paznic de vânătoare în Indiana și mă aflam pe teren când am auzit un strigăt de jale. Era un miel care și-a pierdut mama. El nu putea găsi drumul la ea. Nici mama nu putea să găsească drumul spre micuțul ei miel. Eu l-am luat pe cel mic. Ce liniștit s-a sprijinit de mine! Eu mergeam și-l țineam pe cel mic în brațe. El a behăit și eu am auzit. O, cum își lipea capul lui mic de mine! Se părea că el știe că vreau să-l ajut.

Eu mă gândeam: „O, stâncă a mântuirii, deschide-te mie! Ia-mă în brațele Tale, Doamne Isuse, și lasă-mă să fiu mulțumit în cunoștința că voi merge acasă, pentru a fi la iubiții mei.” EU mă gândeam: „Ia-mă în brațele Tale, Doamne, la sfârșitul călătoriei mele, ca să știu că voi fi adus pe partea cealaltă a fluviului, unde nu vor fi griji, boli și astfel de lucruri. Atunci voi fi la cei dragi pe care i-am iubit.”

Dacă studiați natura, observați că în ea este ceva impunător. Tot ce văd a fost creat de Dumnezeu. El este Creatorul naturii. Natura se desfășoară în armonie. Întreaga natură se desfășoară în același fel. Voi știți, este așa cum am spus ieri seară, că natura depune mărturie despre Dumnezeu. Chiar dacă noi nu am avea Biblie, am putea observa natura și am știi că Biblia este adevărată.

Eu am avut prioritatea să călătoresc în jurul lumii. Am citit despre diferitele feluri de credințe, am văzut diferitele religii. Eu am văzut mahomedani, am citit Coranul, am văzut șiiții, iansii, budiștii și mulți alții. Fiecare dintre e are o filozofie, o carte cu dogme, o carte a legii, etc. Dar Biblia noastră este adevărul,

Dumnezeul nostru este singurul adevărat. Fiecare din ei arată spre un mormânt în care mai este inițiatorul; dar creștinismul arată spre un mormânt gol și poate trăi în prezența Celui care a fost așezat acolo. El trăiește! El nu este un Dumnezeu care a fost, ci un Dumnezeu care este. El nu este „EU am fost” sau „EU voi fi”, ci „EU SUNT.”

Întreaga natură se desfășoară în armonie, cum am spus când am vorbit despre epocile Bisericii. Cărțile pe care le-am scris despre epocile Bisericii, despre cum recunoaștem noi Biserica și cum ajunge ea la maturitate, sunt publicate acum. Desfășurarea lor a fost ca creșterea în natură.

Nu demult am vorbit că soarele când răsare dimineța este ca un bebeluș care este foarte slab și nu are multă putere. În decursul zilei devine tot mai puternic. La ora opt se poate compara cu un băiat sau o fată care trebuie să meargă la școală. La unsprezece părăsește școala și este pregătit pentru slujba lui. Cam pe la ora cincisprezece are loc o schimbare de la vârstă medie la vârstă înaintată, până când apune după amiaza. Este acesta sfârșitul soarelui? Nu. În dimineța următoare vine din nou pentru a depune mărturie că există o viață, o moarte, o înmormântare și o înviere.

Noi observăm pomii cum sunt mișcați și ce fac. Nu demult am fost în Kentucky. Eu vânez cu plăcere veverițe și în toamnă am fost cu unul din prietenii mei la vânatoare de veverițe. A fost o vreme foarte uscată.

Dacă a vânat vreodată cineva veverițe gri, știe cât de greu le prinzi când foșnesc frunzele. În comparație cu ele, artistul în dezlănțuire, Houdini, este un amator, așa de repede dispar! Trebuie să fii un vânător bun pentru a ajunge la limită într-o zi, și să poți trage de la o distanță de circa 50 m.

Domnul Wood, unul din prietenii mei, un martor al lui Iehova pocăit, era cu mine. El a spus: „Eu cunosc acolo o fermă unde este un bărbat care are multe pe terenul lui.” Noi le numim „gălăgioase”.

Câți știi ce este o „gălăgioasă”? Din care regiune din Kentucky veniți de fapt? De acolo vin și eu. Într-o biserică mi s-a spus nu demult timp: „Să ne ridicăm și să cântăm imnul național.” Eu am povestit deja fratelui Williams și celorlalți. Eu am început: „For my old Kentucky home ...”, Dar nimeni nu cânta. Acesta a fost singurul imn național pe care-l cunoșteam.

(Fratele Branham se roagă acum pentru o femeie care are scurgeri de sânge din nas.)

Scumpe Dumnezeu, eu Te rog pe Tine, DOAMNE. Tu ești marele Vîndecător și eu Te rog ca harul și mila Ta să atingă această femeie și să oprească scurgerea de sânge. Noi ne-am adunat ca popor credincios. Femeia a venit ca să asculte Cuvântul DOMNULUI și să se bucure de părtășia cu oamenii. Eu Te rog

DOAMNE, muștră acum dușmanul și oprește sângele. În Numele lui Isus Hristos. Amin. Noi credem.

Eu continui acum mica povestire înainte de a ne ocupa de notițele pe care mi le-am scris și unele texte biblice.

El a spus: „Noi mergem la bătrânul acesta și îl vizităm. Pe terenul lui sunt multe ‚gălăgioase‘. Dar el este necredincios. Poate ne ceartă dacă mergem acolo.”

Eu am spus: „Dar aici nu prindem veverițe. Noi suntem cu cortul deja de două săptămâni aici.” Noi eram murdari și ne-am lăsat să crească barba.

El a răspuns: „Bine, atunci mergem acolo.”

Astfel noi am mers 20 mile mai departe. Eu fusesem deja vreo trei zile în regiune, și anume pe campingul metodiștilor. DOMNUL a făcut acolo multe lucruri mari, când am avut la metodiști slujbe mari de vindecare. Noi am mers peste un deal, prin văi și peste brazde. Voi trebuie să cunoașteți Kentucky pentru a ști cum trebuie să mergeți. Pe când mergeam, am ajuns la o casă în fața căreia ședeau doi bătrâni. Borul pălăriilor lor vechi atârna peste fețele lor. El mi-a spus. „Acolo este el. El este foarte aspru și urăște cuvântul ‚predicator‘.”

De aceea eu am spus: „Mai bine rămân în mașină, căci altfel nu vom putea vâna. Mergi tu înăuntru și întreabă-l dacă avem voie să vânam.”

El a coborât, a mers la el și a vorbit cu el. În Kentucky ești rugat imediat să intri în casă. Deci s-a dus înăuntru și a spus: „Eu am vrut să întreb dacă avem voie să vânam pe terenul d-voastră?” Bărbatul bătrân care ședea acolo era de circa șaptezeci de ani, îi curgea tabac din gură, a scuipat și a întrebat:

„Cum te cheamă?”

El a răspuns: „Numele meu este Wood.”

El a întrebat: „Ești înrudit cu bătrânul Jim care a locuit aici?” El a răspuns: „Da, eu sunt fiul lui. Eu sunt Banks.”

El a spus: „Bătrânul Jim a fost un om sincer,” și a continuat: „Bineînțeles, servește-te. Ești singur aici?”

El a spus: „Nu, păstorul meu este acolo afară.” Apoi el a întrebat: „Cine?”

El a repetat: „Păstorul meu este acolo în mașină. El vânează împreună cu mine.”

El a spus: „Wood, tu nu vrei să spui că ai decăzut așa de tare, încât trebuie să ai întotdeauna un predicator cu tine unde mergi?”

El avea un caracter bătrân, aspru. Eu m-am gândit că ar fi mai bine să cobor din mașină. Deci am coborât și m-am dus la el. El a spus: „Deci tu ești predicator?”

Eu am răspuns: „Așa este.” Apoi el m-a cercetat de sus până jos. Eu eram plin de sânge de veverițe și murdărie. Eu am spus: „Eu nu arăt ca un predicator.”

„Asta îmi place.” a spus el. „Știi tu, eu vreau să-ți povestesc ceva. Se spune că eu sunt necredincios.”

Eu am răspuns: „Da, eu înțeleg. Dar totuși eu cred că nu ar trebui să te lauzi cu asta; ce zici tu?”

El a răspuns: „Nu știu.” și a continuat: „Eu vreau să-ți spun ce gândesc despre voi.”

Eu am zis: „Bine.”

El a continuat: „Voi lătrați la pomul greșit!” Câți știu ce înseamnă aceasta?

Înseamnă că câinele „minte”, pentru ca ursul spălător nici nu este în pom. „Voi sunteți pe drumul greșit”, a zis el.

Eu am răspuns: „Aceasta este părerea ta.”

El a întrebat: „Vezi acolo hornul acela vechi?” „Da.”

„Acolo am fost născut acum 75 de ani. În toți anii aceștia am trăit aici în munți. Eu am cercetat cerul, am privit încolo și înapoi. Sigur ar fi trebuit să văd în cei 75 de ani ceva care arată ca Dumnezeu. Nu ești de aceeași părere?”

Eu am răspuns: „Depinde ce ai căutat; după ce ai privit.”

El a spus: „În nici un caz nu cred că există o astfel de ființă. Eu zic că voi mergeți și luați bani de la oameni. Așa se face doar.”

Eu am răspuns: „Tu ești un cetățean american și ai dreptul la o părere proprie.”

El a zis mai departe: „Există un om despre care am auzit; cu acela vreau să vorbesc odată. Dacă aș avea ocazia, i-aș pune câteva întrebări.”

Eu am zis: „Da?”

El a povestit apoi: „El este un predicator. Poate îl cunoști. El a avut adunări nu demult aici în Campbellsville și anume pe terenul bisericii de acolo. Numele lui l-am uitat, dar el vine din Indiana.”

Eu am răspuns: „O, da?”

Fratele Wood vroia să spună ceva, dar eu i-am dat de înțeles să nu o facă. Eu am întrebat: „Ce era cu el?”

El a povestit mai departe: „Acolo pe deal locuiește o femeie bătrână. Știi tu, ea a avut cancer și era pe moarte. Eu și nevasta mea mergeam des dimineața acolo pentru a-i curăța patul. Ea nu mai putea fi ridicată destul pentru a-i pune dedesubt măcar o tigaie, ci puteam numai să tragem cearceaful de sub ea. Ea era bolnavă de moarte. Ea a fost adusă la Louisville și doctorii de acolo au abandonat-o și au spus că va muri. Sora ei s-a dus la această adunare și a povestit că predicatorul

stătea pe platformă, privea peste adunare, a numit-o pe femeia aceasta cu numele și i-a spus că și-a pus o batista în geanta ei când a plecat de acasă. El a spus și numele femeii care locuia circa 20 de mile depărtare și a spus ca suferă de cancer, cum o cheamă și ce a suferit. Sorei ei i-a spus: ‚Ia batista, du-te acolo și așează-o pe femeie.‘ și el a spus: ‚Femeia va fi vindecată de cancer.‘

El a zis: ‚În seara aceea am auzit ceva de acolo. Pe cuvânt: un astfel de strigăt îngrozitor nu am auzit niciodată! Eu am crezut că a venit armata salvării acolo pe munte. Eu am zis: ‚Probabil a murit sora bătrână. Măine vom merge cu căruța și o vom aduce la strada principală ca să fie apoi adusă la serviciul de înmormântare!‘ În seara aceea nu a fost necesar să mergem acolo, de aceea noi nu ne-am dus. Până acolo era o milă pe munte în sus. Noi ne-am dus în dimineața următoare acolo, și știi tu ce s-a întâmplat?’

Eu am răspuns: ‚Nu.’

El a spus: ‚Ea stătea acolo, mânca cozonac cu măr și bea cafea împreună cu soțul ei.’

Eu am întrebat: ‚Chiar?’ El a întărit: ‚Desigur!’

Eu am spus: ‚O, domnul meu, tu nu vorbești serios!’

El a spus: ‚Ce mă interesează pe mine este: cum a putut să știe asta bărbatul acela care nu a fost niciodată aici în regiune?’

Eu am spus din nou: ‚Ah, doar nu crezi asta.’ El a răspuns: ‚Este adevărat.’

Eu am zis: ‚Crezi tu asta?’

El a răspuns: ‚Noi putem să mergem pe munte, apoi îți voi dovedi.’

Acum îmi predica el mie.

Eu am spus numai: ‚Așa, așa’, am ridicat un măr și am întrebat: ‚Pot să am unul din merele acestea?’ Eu l-am șters pe hainele mele.

El a răspuns: ‚Viespile le mănâncă; ia-ți unul.’ Eu am mușcat și am zis:

‚Acesta este un măr bun.’

El a fost de acord cu mine: ‚O, da. Știi ceva? Acum 40 de ani am plantat pomul acesta.’

Eu am spus: ‚O, chiar?’ ‚Desigur. ‚

Eu am spus: ‚și în fiecare an are fructe.’ Apoi eu am spus: ‚Noi nu am avut încă bruma - este numai august -, și totuși văd că frunzele cad deja de pe pomi.’

‚Da’, a spus el, ‚așa este, vine toamna. Eu cred că de data aceasta vine devreme.’

Eu i-am dat dreptate. Vedeți, eu am schimbat tema. Eu am spus: „Știi tu, este curios că seva din pom iese și frunzele din pom cad, deși încă nu a fost bruma care să le fi omorât.”

El a întrebat: „Ce are asta a face cu ceea ce am vorbit noi?”

Eu am răspuns: „Eu mă mir numai.” Știți voi, mama mea a spus întotdeauna: „Dă-i unei vaci destulă funie, atunci se va spânzura singură.” Eu i-am dat o grămadă de funie.

El a zis: „Ce legătura are cu aceasta?”

Eu am răspuns: „Știi tu, Dumnezeu dă merele și tu te bucuri de ele și de frunze, căci tu șezi la umbră. Toamna seva merge în jos, dar vine înapoi și aduce frunze și fructe.”

El a răspuns: „O, așa este natura. Privește, aceasta este natura.”

Eu am spus: „Desigur că este natura. Natura o face, dar cineva trebuie să o conducă.” Eu l-am întrebat: „Spune-mi cine este acela.”

El a zis: „Este simplu natura.”

Eu l-am întrebat: „Cine îi spune frunzei mici să cadă acum? Frunza cade din cauză că seva merge înapoi în rădăcină. Ce ar fi dacă seva ar rămâne în pom iarna? Ce s-ar întâmpla?”

El a zis: „Pomul ar muri.”

Eu am întrebat: „Care inteligență stabilește ca sucul din rădăcini să meargă înapoi și îi spune: „Pleacă acum de aici, vine toamna, mergi în rădăcini și ascunde-te. Rămâi în rădăcini ca într-un mormânt.”? Când vine următoarea primăvara, vor fi mai multe mere și frunze.”

El a răspuns: „Aceasta este natura. Ea face aceasta. Vremea este. Tu știi, schimbarea vine când vine toamna.”

Eu am zis: „Pune o găleată de apă acolo pe podea și vezi dacă natura duce umezeala la capătul podelei și o aduce înapoi.”

El a răspuns: „Se pare că ai dreptate.”

Eu am spus: „Gândește asupra acestui lucru în timp ce vom fi la vânătoare.”

El a spus: „Vânați unde vreți.”

Eu am zis: „Când voi veni înapoi și îmi poți spune care inteligență conduce seva în rădăcini, o ține acolo și după aceea o aduce sus, atunci eu îți voi spune că este aceeași inteligență care mi-a spus despre femeia de acolo de sus.”

El a întrebat: „Ție ți-a spus?” Eu am răspuns: „Desigur.”

El a zis: „Tu ești cumva predicatorul acela?” Eu am întrebat: „Ai recunoaște numele lui?”

El a răspuns: „Da.”

Eu am spus: „A fost ,Branham'?” El a strigat: „Acesta este!”

„Așa este”, am spus eu.

Știți ceva? Pe baza mărturiei lui proprii l-am putut călăuzi acolo pe bărbatul acela la Hristos. Un an mai târziu am venit din nou acolo și am intrat cu mașina cu numărul de Indiana în curte. Bărbatul a murit între timp. Când m-am oprit, a venit o femeie și a vrut să mă certe. Eu eram de părere că am voie să vânez acolo. Ea a ieșit afară și a spus: „Nu puteți citi?”

Eu am răspuns: „Totuși.” Ea a continuat: „Nu ați citit tabla pe care scrie: ,Vânatul interzis!’?”

Eu am răspuns: „Totuși, dar eu am permisiunea pentru vânat.”

„Nu aveți permisiunea!”, a spus ea. „Noi am pus tablele acestea acum câțiva ani.”

Eu am răspuns: „Soră, atunci am greșit. Îmi pare rău.”

Ea a răspuns: „Nici nu vă pare rău. Voi cu numerele de Indiana sunteți cei mai nerușinați.”

Eu am întrebat: „Nu pot să clarific aceasta?” „Da! Cine v-a dat permisiunea?”

Eu am spus: „Eu nu știu exact. A fost un bărbat mai bătrân care ședea pe terasă când am fost anul trecut aici. Noi am vorbit despre Dumnezeu.”

Ea m-a privit și m-a întrebat: „Ești tu fratele Branham?” Eu am răspuns: „Da.”

Apoi ea a spus: „Iartă-mă. Eu nu am știut cine ești tu. Eu vreau să-ți povestesc o mărturie. În ultimele ceasuri înainte de moartea lui, el a ridicat mâinile și L-a slăvit pe Dumnezeu. El a murit ca creștin credincios și este la Dumnezeu.”

„*Dacă aceștia vor tăcea, vor striga pietrele!*” Este ceva în natură. Observați păsările, Observați animalele, observați întreaga natură.

Observați porumbelul cum zboară. El este o pasăre neobișnuită. El nu are fiere, de aceea nu poate mânca ce mănâncă cioara. El nu are fiere. El nici nu trebuie să facă baie pentru că are ceva în el care îl ține curat din interior spre exterior.

Același lucru este cu un creștin. Așa s-a prezentat Dumnezeu: într-un porumbel. Isus a fost prezentat printr-un miel. În natură îl găsiți întotdeauna pe Dumnezeu. Dumnezeu ne compară cu oile care trebuie conduse. Ați observat asta vreodată? Eu am ținut o predică despre aceasta, cum porumbelul a venit pe miel pentru a-l conduce; el l-a condus spre tăiere. Porumbelul nu ar fi putut veni pe un alt animal, căci amândoi trebuiau să aibă aceeași fiere. Dacă porumbelul ar fi venit pe un lup care ar fi mârâit, el ar fi zburat.

Exact așa este acum. Din cauza căilor noastre rele, Duhul Sfânt pleacă și ne părăsește. Trebuie să fie aceeași fire. Pasărea cerească, porumbelul, și cel mai blând animal de pe pământ, mielul - sunt în armonie. Dacă Duhul Sfânt vine peste noi și ne face o creatură nouă, atunci El ne poate călăuzi. Dar dacă noi încercăm să avem aceeași viață, cea veche, atunci nu merge. Nu este posibil.

Noi vorbim despre călăuzire. Primul pas pe care l-ați făcut în viața voastră, a fost probabil de mână cu mama voastră. Aceste mâini sunt poate astăzi undeva într-un cimitir, dar aceasta a fost mâna care v-a ținut ca să faceți primul pas.

După ce mama v-a învățat să mergeți, voi ați fugit câțiva pași, apoi ați căzut și iarăși v-ați ridicat. Voi ați crezut că puteți face ceva mareț. Apoi ea v-a predat învățătoarei la școală. Ea a început să vă învețe ce și cum trebuie să faceți, cum trebuie să învățați și altele.

După ce învățătoarea a terminat cu voi, voi v-ați întors și tatăl vostru s-a ocupat de voi. El a fost poate domnul învățător și v-a învățat cum puteți deveni un om de afaceri cu succes și cum trebuie să procedați corect. Mama voastră v-a învățat cum trebuie să întrețineți o casă, v-a arătat cum să gătiți și toate celelalte.

După ce a terminat cu voi, s-a ocupat de voi predicatorul sau preotul vostru.

Dar cine va călăuzește ACUM? Aceasta este întrebarea. Noi suntem toți conduși în seara aceasta de ceva. Noi trebuie să fim conduși. Noi suntem conduși.

Noi vrem să-l observăm pe bărbatul acesta tânăr. Ce l-a influențat pe el?

Noi vrem să-l numim pe acest bărbat tânăr „om de afaceri”, căci el a fost un om de afaceri. El a fost un bărbat cu succes mare. Să-i observăm pe conducătorii lui.

Atâta timp cât a fost un băiat, mama lui l-a învățat mai întâi lucrurile pe care trebuia să le facă. Tatăl lui l-a ajutat să aibă succes mare. Poate el însuși a fost un domnitor și îi lasă o moștenire, sau tatăl lui a murit și el era omul de afaceri. Astăzi l-am numi om de afaceri creștin. El era un om de afaceri religios. Eu cred că aceasta este denumirea corectă.

Acest bărbat era religios; în nici un caz nu era necredincios. Mama lui îl învățase să facă ce este corect; l-a învățat cum să meargă și cum să se îmbrace. Tatăl lui l-a învățat cum să conducă o fabrică mare și cum să devină un bărbat cu succes. Afacerile lui mergeau bine. Tatăl și mama erau educați bisericește și ei l-au adus la preot. Preotul a făcut din el un bărbat într-adevăr religios. El era un bărbat simpatic, educat, cu un caracter bun.

Isus Hristos s-a uitat la el și l-a iubit, deci a fost ceva sincer în băiatul acesta. Așa este. Biblia spune aici în Marcu: „*Isus s-a uitat țintă la el, l-a iubit.*” Da: „*Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit.*” Deci ar fi trebuit să fi fost ceva deosebit în acest bărbat tânăr. El avea un caracter bun. Caracterul lui bun era cunoscut. El era un bărbat care era bine educat, inteligent, înțelept, cu succes în afaceri și religios.

El avea multe însușiri bune care erau așa de neobișnuite, încât Isus Hristos, Mântuitorul, a fost atent la el. În toate aceste lucruri el avea succes, dar după aceea el a fost confruntat cu altceva. Nimic nu a dat greș. El a fost fără greșeli, educat bine, inteligent, cu succes; el era un om de afaceri inteligent, bun, care făcea probabil parte dintr-un grup de oameni de afaceri din Palestina. El făcea poate parte dintr-o comunitate a oamenilor de afaceri cum o avem în seara aceasta aici. Fără îndoială că făcea parte din aceasta, căci oamenii de afaceri s-au organizat întotdeauna. Ca „păsări cu aceleași pene” ei au lucruri despre care discută împreună. Un om religios nu vrea să discute cu un proprietar de bar, pentru că nu au nimic comun. Noi trebuie să avem ceva comun. Creștinii au aceleași interese, păcătoșii au aceleași interese. Același lucru este cu cluburile, sau indiferent ce este. Ei au ceva comun. Acest bărbat tânăr făcea probabil parte dintr-o comunitate de oameni de afaceri.

El era așa de religios cum nu se putea mai bine, căci atunci când l-a întrebat pe Isus și acesta i-a răspuns, el a zis: „Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.” Așa este.

Vedeți, el a fost educat corect, învățat corect, etc. Dar apoi el a fost confruntat cu gândul vieții veșnice. Eu vreau ca voi să observați că el știa: în ciuda caracterului său bun, el nu avea viața veșnică.

Și noi avem în America cluburile, bisericile, asociațiile noastre, care ne sunt așa de scumpe. Totul este foarte frumos; nu se poate spune nimic împotriva. Asociația oamenilor de afaceri este un lucru mare. Pentru mine a fost o ușă deschisă pentru a putea prezenta părerile mele interconfesionale „că noi suntem creștini”.

Nimeni, nici o denominațiune, nu poate pretinde un creștin adevărat, căci voi aparțineți lui Dumnezeu. Denominațiunile au fost făcute de oameni. Creștinismul a venit din ceruri. Dar în toate lucrurile pe care le avem, cât de bune ar fi, cât ar fi de frumoase întâlnirile și adunările și cu toate înțelegerile sociale pe care le avem, totuși fiecare va fi confruntat cu viața veșnică. Indiferent de cât succes avem în viața comercială, ce membru important suntem, cum ne ostenim, cum încercăm de mult să facem totul corect dacă nu se întâmplă în felul corect, este degeaba închinarea la Dumnezeu.

Și Isus a clasificat-o așa. Aici vreau să rămân o clipă. El a spus: „*Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățători niște porunci omenești.*” Gândiți-vă asupra acestui lucru. o închinare sincera la Dumnezeu, care este sinceră din toată inima, poate totuși să fie degeaba. Așa a început cu Cain în grădina Eden. A fost o închinare sinceră, dar a fost refuzată. A fost foarte religioasă dar totuși a fost respinsă.

În penultima săptămână a avut loc în Shreveport o adunare a oamenilor de afaceri. La acest mic dejun au venit câteva sute de oameni. Eu am predicat două

ore și jumătate despre tema „A face o slujbă lui Dumnezeu fără voia Lui”. Asta se aude un pic deosebit. Dar noi trebuie să ne conducem singuri pe drumul pregătit de Dumnezeu, în felul în care o face Dumnezeu. Nu este important cât de corect este după părerea noastră; trebuie să fie conform Cuvântului DOMNULUI, altfel este degeaba! Cain se închina, dar nu era conform Cuvântului DOMNULUI. Fariseii se închinau, dar nu conform Cuvântului DOMNULUI. În acest mesaj deosebit pentru oamenii de afaceri, am învățat aceasta.

David a vrut să-i facă lui Dumnezeu o slujbă și el avea dreptate în ceea ce spunea. El a zis: „Este bine să rămână chivotul DOMNULUI acolo? Noi vrem să-l aducem aici.” În zilele împăratului, al cărui urmaș era el, nu s-au ocupat de chivot. El a spus: „Nu este bine. Ei nu L-au întrebat pe DOMNUL prin chivot, dar noi trebuie să o facem.” Așa este. Ei ar fi trebuit să facă aceasta. El a spus: „Noi vrem să aducem chivotul aici ca să-L întrebăm pe DOMNUL.” Asta este corect. El se afla într-o altă regiune. El a spus: „Noi trebuie să-l aducem aici. Aduceți-l aici, puneți-l în casa noastră și slăviți-L pe DOMNUL.”

Observați, el a mers pe drumul greșit. El s-a sfătuit cu conducătorii miilor și sutelor. Ei toți au fost întrebați, fiecare personal. Se părea că este voia DOMNULUI. Se părea că este conform Cuvântului DOMNULUI.

Mai întâi trebuie să puneți Cuvântul DOMNULUI la locul potrivit, altfel nu este voia DOMNULUI. Lăsați să pătrundă aceasta adânc în voi, atunci veți înțelege ce încerc eu să vă spun.

Eu nu vreau ca Biserica să meargă pe o cale așa cum este în Anglia: unde bărbații poartă părul lung și își vopsesc fața. Ei sunt perversi. Noi nu vrem asta! Indiferent cât de evlavios se aude și cât de bine poate cânta Elvis Presley cântece religioase, el este totuși un diavol. Eu nu sunt judecător, dar „după roadele lor îi veți recunoaște”. El este penticostal, dar asta nu are nici o importanță. Roadele voastre mărturisesc ce sunteți voi.

Chiar dacă ar veni Duhul peste el, dacă ar vorbi în limbi, dacă ar jubila și ar putea vindeca bolnavi, ar fi așa cum spune Isus: „Mulți îmi vor zice în ziua aceea: ‚DOAMNE, DOAMNE! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?’ Atunci le voi spune curat: ‚Niciodată nu v-am cunoscut. ’,

Noi trebuie să fim creștini sinceri, adevărați, și singura cale cum putem deveni este să fim confrunțați ca aici cu viața veșnică. Există numai o formă de viață veșnică, și aceea vine de la Dumnezeu.

El a ales fiecare creatură pe care o va avea vreodată. Așa cum voi ați fost ca genă în tatăl vostru, așa ați fost în Dumnezeu. A trebuit să fiți de la început în El. Altfel nu veți fi niciodată acolo. Voi ați venit aici prin mama voastră. Tatăl vostru

nu v-a cunoscut, dar voi erați în coapsa lui. Când ați venit prin mama voastră, ați devenit o ființă omenească. Voi ați fost creați după chipul tatălui vostru. Acum puteți avea părtașie cu el. Exact așa este cu Dumnezeu dacă aveți viața veșnică.

În viața aceasta naturală, fizică, voi ați venit prin tatăl vostru. Există numai o singură posibilitate cum puteți fi născuți din nou: trebuie să se întâmple prin Tatăl vostru ceresc, atunci faceți parte din El. „*Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.*”

Voi sunteți aici pentru că numele vostru a fost scris în cartea vieții Mielului încă înainte de întemeierea lumii. Exact așa este. Voi sunteți moștenitori, un moștenitor duhovnicesc, o parte din Cuvântul lui Dumnezeu, și ați venit din Tatăl vostru ceresc. Dacă este așa, atunci voi ați fost cu Isus când El a fost aici pe pământ, cum am spus deja, pentru că El a fost Cuvântul. Voi ați suferit cu El, ați murit cu El, ați fost îngropați cu El, ați înviat cu El și sunteți acum cu El în locurile cerești.

Observați: David a crezut că totul este bine. El i-a întrebat pe toți oamenii aceștia și fiecare a început să danseze, să jubileze și să strige. Ei aveau toate mișcărilor emoționale religioase care existau, dar totuși nu era voia lui Dumnezeu să meargă acolo și să aducă în felul acela Cuvântul lui Dumnezeu înapoi în casa lui Dumnezeu. Voi vedeți, Dumnezeu lucrează întotdeauna, în toate epocile, în același fel. Prima Lui hotărâre este singura Lui hotărâre, căci El este desăvârșit în deciziile Sale. El nu face nimic până nu o descoperă mai întâi slujitorilor Lui, proorocii. Exact așa este.

De aceea în epoca aceasta în care trăim, nu există nici o biserică sau adunare, nici metodiști, bapțiști, penticostali sau alții, care poate introduce Biserica în Mireasă. Trebuie să fie răspunsul la Maleahi 4, și anume că Dumnezeu trimite un prooroc cărui i se descoperă. Aceasta este singura posibilitate. Bisericile noastre devin denominațiuni și aruncă lucrarea într-un haos, cum a fost de la început. Dar Dumnezeu trimite întotdeauna un prooroc.

Natan se afla atunci în țară. El era un prooroc confirmat de Dumnezeu, dar El nu a fost întrebat. Ei s-au dus acolo, au cauzat ca un om important să-și piardă viața și au luat chivotul legământului. În loc să-i pună pe umerii leviților, ei l-au pus într-un car. A fost un haos.

Vedeți, dacă voi nu procedați conform Cuvântului lui Dumnezeu și nu mergeți pe drumul care l-a dat Dumnezeu, aduceți mesajul (întră) în dezordine și faceți din el o organizație sau denominațiune, și deja vă pierdeți. Așa s-a făcut întotdeauna.

A fost același lucru când acest băiat a fost confruntat cu aceasta. El a venit înăuntru. Poate el a fost membru la farisei sau saducheii, sau el făcea parte dintr-un

ordin mare din zilele acelea. El era cât se poate de evlavios. El a spus: „Toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.” De aceea l-a iubit Isus. Dar el a refuzat să fie condus: el a refuzat să primească adevărata călăuzire a lui Isus Hristos, Cel care ar fi putut să-i dea viața veșnică.

El a crezut că acolo este altceva decât ceea ce avea el, altfel el nu ar fi întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ... !”

Vedeți, el vroia să facă ceva personal. Așa este și cu noi. Noi vrem să facem ceva personal. Dar darul lui Dumnezeu este un dar gratuit. Dumnezeu vi-l dă; voi nu puteți să faceți nici cel mai mic lucru pentru acesta. El l-a destinat pentru voi, și voi îl veți avea.

El știa că este prezent. El credea și vroia să îl aibă. Dar când a fost confruntat cu acesta cum ar putea să-l primească, atunci a fost altfel decât în ritualurile lui. Era altfel. El putea să-și rețină banii și să facă în același timp parte din biserică, și așa mai departe. Isus știa aceasta. El știa că el aduna bani. De aceea El i-a zis: „...du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea, și urmează-Mă.” Dar el nu a vrut s-o facă.

Ceilalți conducători pe care i-a avut în anii tinereții lui, au avut o astfel de influență asupra lui, încât el a refuzat să primească calea pregătită a lui Dumnezeu, care era Isus Hristos - Singurul care are viața veșnică; Singurul care v-o poate da și vouă. Nu biserica vă poate da viața veșnică, nici vecinul vostru sau păstorul, preotul sau dogma voastră; numai însuși Isus Hristos vă poate da viața veșnică.

Indiferent cât de buni sunteți, cu ce ați încetat și cu ce ați început: voi trebuie să primiți persoana DOMNULUI Isus Hristos. Dacă voi faceți asta, atunci viața voastră va fi în armonia corectă cu Cuvântul și se va face de cunoscut în epoca aceasta, pentru că El este Cuvântul.

Noe a trebuit să facă asta pentru ca Cuvântul din epoca lui să fie vestit. Ce ar fi fost dacă s-ar fi ridicat Moise și ar fi spus: „Noi știm ce a făcut Noe; noi ne vom orienta după cuvântul lui Noe. Noi vom face același lucru ca Noe: noi vom construi o arcă, vom merge pe Nil în jos și astfel vom ieși din Egipt.”? Nu ar fi funcționat. A fost o altă epocă.

Isus nu ar fi putut veni cu mesajul lui Moise; Luther nu ar fi putut veni cu mesajul catolic; Wesley nu ar fi putut aduce mesajul lui Luther; pentecostalii nu ar fi putut aduce mesajul lui Wesley. Și Mireasa nu ar fi putut fi educată în denominațiunile pentecostale. Este exclus. Exact așa este. Ei s-au organizat și au murit. Acum sunt așa ca și toți ceilalți. Este învelitoarea care se aseamănă cu viața care iese.

Într-o seară am vorbit despre un bărbat care a scris o anumită carte. Eu nu am făcut-o din cauză că m-a criticat tare sau că a spus că eu sunt un diavol în cazul în care există așa ceva, ci pentru că a spus că nu crede în Dumnezeu. El a scris: „Un Dumnezeu care și-a încrucișat mâinile, a stat și a privit cum au murit toți martirii din epocile anterioare, mai susține că are puterea să despartă Marea Roșie! Și totuși El a admis ca femeile și copiii să fie sfâșiati de lei, etc, dar spune că este un Dumnezeu iubitor.” El a mai spus: „O astfel de ființă nu există.” Vedeți, acest bărbat nu înțelege pentru că nu are inspirația Cuvântului.

Primul bob de grâu, Mirele, a trebuit să cadă în pământ pentru a putea să învie. Același lucru s-a întâmplat cu Mireasa care a fost născută de Rusalii. Ea a trebuit să treacă prin epoca întunecoasă și ca fiecare altă sămânță, trebuia îngropată. Ea a trebuit să moară. Trebuia să se întâmple. Dar ea a început să răsară prin Luther la începutul Reformei. Ea nu arăta încă precum sămânța care a fost semănată, dar era lumina pentru ziua aceea. Tulpina a crescut mai departe și a trecut în spic prin Wesley. Din spic a trecut mai departe la penticostali, învelitoarea. Mergeți odată afară unde a fost semănat grâu și observați-l când încep să se formeze grăunțele. Aceasta arată deja asemănător ca grăunțele. Dar dacă luați un spic, vă așezați să îl desfaceți, nu găsiți nici un grăunte. Este numai învelitoarea. Pentru ce este ea? Ea este astfel formată ca să țină grăunțele. Apoi vedeți că viața a părăsit tulpina și a trecut în spic; după aceea trece din spic în învelitoare; în încheiere trece din spic în grăunțele de grâu. Voi vedeți: sunt trei etape. Dar grâu este format - Luther, Wesley, penticostalii - în afara acestor trei etape. Exact așa este. Nu este nici o îndoială. Voi nu puteți întrerupe cursul naturii.

De fiecare dată când Dumnezeu trimitea un mesaj, trei ani după ce a fost vestit se forma o organizație. Acesta este vestit deja de 20 de ani și încă nu este organizație. Nici nu va fi. Învelitoarea trebuie să se retragă pentru a-i da grăunțelului posibilitatea să fie în soare și să ajungă la coacere în mesaj, pentru ca Biserica să revină și să formeze trupul lui Isus Hristos, așa cum a fost cu el de la început când a căzut în pământ. Este vorba despre viața veșnică.

Bineînțeles că tulpina avea viață în sine. Sigur că a avut. Dar vedeți, când tulpina și-a îndeplinit sarcina și a devenit o organizație, viața a continuat cu Wesley și a ieșit afară. Observați fiecare din ele. Frunza cea mare nu are încă asemănare cu grăunțele. Dar dacă polenul este deja pe tulpină la spic, arată foarte asemănător cu grăunțele. Când vine apoi în învelitoare, este aproape acolo.

Nu a spus Isus că aceste două lucruri vor fi în ultimele zile așa de aproape, astfel încât chiar și cei aleși vor fi înșelați, dacă ar fi cu puțință (Mat. 24, 24)? Este aproape de adevăr. Așa urmează să fie în zilele din urmă. Vedeți, acum este timpul pentru grâu. Timpul secerișului se apropie. Aceasta nu este epoca lui Luther sau cea a penticostalilor - aceasta este epoca Miresei.

Moise a chemat o națiune afară dintr-o națiune. Astăzi cheamă Hristos o biserică afară dintr-o biserică. Vedeți voi? A fost același simbol. Ei vor fi luați dincolo în slavă, țara veșnică a făgăduinței.

Voi nu aveți voie să respingeți Persoana care face chemarea, Hristos, indiferent dacă sunteți penticostali, metodiști, lutherani sau altceva. Este vorba despre chemarea din epoca aceasta. Eu nu am nimic împotriva lor, dar în epoca aceasta trebuie să primiți Persoana Hristos, care este Cuvântul, cum au făcut-o El în epoca lor.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu .... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi.” „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.” Vedeți, voi trebuie să primiți Persoana vieții veșnice.

Luther a avut viața neprihănirii. Wesley a introdus sfințirea. Penticostalii au introdus restituirea darurilor care au venit din nou în ei. Dar acum vin cele trei faze din trup la încheiere. Când va veni învierea, viața care a fost în lutherani și a mers mai departe, viața care a fost în metodiști și a mers mai departe, viața care a fost în penticostali, va ieși împreună și va face parte din trupul Miresei care va fi luat sus pentru a apărea înaintea lui Isus Hristos. Slava lui Dumnezeu! O, este covârșitor! Este adevărul!

Noi am făcut cotitura. Noi privim spre cer și așteptăm venirea Lui, încheierea piramidei, cum putem spune noi, revenirea Lui. Biserica va fi înviată curând și noi trebuie să ne pregătim.

Există numai o posibilitate - nu dacă se spune: „Eu fac parte de Assemblies”; „Eu fac parte de unitarieni”; respectiv „învățătura dualistă”, sau: „Eu fac parte din biserica lui Dumnezeu.” Asta nu înseamnă absolut nimic. „Părinții noștri au jubilat și au dansat.” Asta a fost în ordine; aceasta a fost ziua lor. Dar astăzi nu sunteți confrunțați cu o organizație pe care au format-o ei, ci cu viața care merge mai departe, și anume cu Isus Hristos.

Acest bărbat tânăr a făcut același lucru. Moise a scris poruncile. Dar vedeți, a fost același Dumnezeu care a scris poruncile prin proorocul Său și care a proorocit că va veni ziua când se va împlini aceasta: „*DOMNUL, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine; ...Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.*” (Fap. 3, 22-23) - acolo în denominațiunile - spic și învelitoare. El trebuie să meargă mai departe la viață. Să nu spuneți astăzi: „Eu sunt penticostal. Eu fac parte de aici; eu fac parte de dincolo.” Asta nu înseamnă nimic. Voi trebuie să primiți Persoana lui Hristos, viața veșnică. Noi vom fi toți confrunțați cu aceasta. Să nu uitați aceasta.

Conducătorii erau cei ce aveau putere peste ei și ceilalți oameni, astfel încât ei spuneau: „Noi facem parte de acolo” sau „Noi facem parte de dincolo.” Ei aveau o astfel de putere peste ei. Dar cât de fatal a fost să respingă călăuzirea vieții veșnice!

Această viață este prezentă în seara aceasta. Așa este. Duhul Sfânt este aici, care este Hristos în forma Duhului. Duhul Lui, ungera, este aici. *„Peste puțină vreme, nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși peste puțină vreme, Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl.”*

Numai Isus vă poate călăuzi la viața veșnică. Nici o biserică, nici o denominațiune, nici un predicator, nici un preot, nimeni altcineva nu vă poate călăuzi acolo. Voi trebuie să vă lăsați conduși de El, Singurul care vă poate călăuzi.

V-ați putea închipui că El v-ar călăuzi afară din Cuvântul Lui, care este El însuși? Dacă El este deci Cuvântul și voi sunteți o parte din El, sunteți atunci și o parte din Cuvânt? Cuvântul, peste care Dumnezeu vrea să reverse apele mântuirii, Îl face astăzi de cunoscut, cum L-au făcut de cunoscut apostolii, ca Luther, Wesley și oamenii din zilele acelea. Este Cuvântul! Cuvântul spune că aceste lucruri pe care le vedem astăzi vor avea loc. S-a zis dinainte că se va întâmpla în ceasul acesta. De aceea primiți-L pe Isus Hristos și permiteți-I Lui să vă conducă la viața veșnică.

Acest bărbat tânăr a realizat toate aceste lucruri bune. El a fost bun la școală. Ca băiat bun a fost fără îndoială bun. În viața comercială a ascultat de tatăl său. El a fost un băiat bun, era bun cu părinții lui, era credincios preotului și bisericii lui și urma poruncile lui Dumnezeu. Dar el a pierdut lucrul cel mai mare. Toate celelalte lucruri nu mai aveau importanță pentru el, după ce a refuzat călăuzirea vieții veșnice, Isus Hristos.

Observați, fiecare din noi este confruntat astăzi cu călăuzirea exact ca și bărbatul acesta tânăr, indiferent cât suntem de religioși. Poate sunteți catolic, baptist, metodist sau pentecostal, sau altceva: voi sunteți confrunțați în seara aceasta cu același lucru. Viața veșnică înseamnă să-L primești pe Isus Hristos. Această posibilitate ne este dată.

Noi suntem câteodată confrunțați în viață ca acest bărbat tânăr. Voi sunteți oameni muritori și voi aveți posibilitatea să alegeți. Voi puteți alege. Dumnezeu a stabilit așa ca voi să puteți alege. El i-a pus pe Adam și Eva pe baza alegerii libere, astfel încât puteau alege. Dar ei au ales greșit. Vedeti, El nu poate face altfel cu voi decât a făcut cu ei. El trebuie să vă pună pe aceeași bază, astfel încât voi puteți primi sau respinge. Voi puteți alege. Noi vrem să observăm acum câteva exemple.

Ca om tânăr puteți alege dacă vreți să primiți o educație sau nu. Voi puteți alege. Voi vă puteți decide pentru sau împotriva. Voi puteți alege cum să vă comportați. Aici vă voi jigni un pic. Voi puteți ieși afară și să vă lăsați părul să crească ca Beatles sau ceilalți prostănaci. Voi femeilor puteți arăta ca un om cumsecade sau ca creaturile misterioase cu ochi albaștri, cu frizuri moderne scurte și celelalte lucruri care există acum. Ele sunt complet în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, și lor nu le este nici măcar permis să se roage. Acesta este adevărul. Exact așa este. Așa spune Biblia.

Dar ce s-a întâmplat cu tine, biserică? Voi ați văzut atâtea la televizor, atâtea lucruri din lume, și este așa de simplu pentru „firea Adam” a voastră veche să fie atrasă și să procedați ca toți ceilalți.

Eu vreau să repet aceasta! În zilele lui Moise, când el i-a scos pe copiii lui Israel afară și a adus jertfa de ispășire, nu avea voie să fie aluat dospit în mijlocul poporului. Fiecare știe aceasta. Este scris în Exod 12: *„Timp de șapte zile, să nu se găsească aluat în casele voastre.”* Cele șapte zile reprezintă cele șapte epoci ale Bisericii.

„Să nu se găsească aluat dospit.” Ce se înțelege prin aceasta? Nici o dogmă, nimic lumesc. Este scris: *„Cine iubește lumea aceasta, atunci dragostea Tatălui nu este în el.”* și noi încercăm să amestecăm aceasta! Dar voi nu puteți. Voi trebuie să ajungeți să credeți numai un lucru. Ori credeți pe Dumnezeu sau credeți biserica voastră, voi credeți lumea. Voi nu puteți să le amestecați. Voi nu puteți să țineți de lucrurile vechi care le-au făcut bisericile înaintea voastră. Voi trebuie să primiți mesajul ceasului.

El a spus: *„Să nu lăsați nimic din el până a doua zi dimineața; și, dacă va rămânea ceva din el pe a doua zi dimineața, să-l ardeți în foc.”* Nu avea voie să fie luat în epoca următoare. Mesajul pentru epoca aceasta în care trăiți voi, trebuie să vină din Scriptură și să fie confirmat. Dumnezeu trebuie să dovedească, că El este Acela care o face. Atunci acceptați sau refuzați. Viața veșnică constă din călăuzirea Duhului Sfânt care călăuzește Biserica Lui. Aici am putea rămâne mult, dar vrem să continuăm.

Alegerea pentru comportarea voastră. Voi nu aveți voie să amestecați acum. Ori sunteți pentru Dumnezeu ori împotriva lui Dumnezeu. Ceea ce vine în exterior la exprimare, arată ce este în interior. Chiar dacă scaietele se gândește: „Eu am botezul cu Duhul Sfânt, eu merg în cer.”, nu înseamnă că voi mergeți în cer. Nu! Voi puteți avea botezul cu Duhul Sfânt în fiecare ceas din viața voastră și totuși să fiți pierduți și să mergeți în iad. Așa spune Biblia. O, așa este.

Vedeți, voi sunteți un om care are cinci simțuri pentru exterior, prin exterior - trupul - care are contact cu lumea înconjurătoare. Dumnezeu v-a dat aceste cinci

simțuri, dar cu acestea nu aveți legătură cu El, ci cu locuința voastră pământească. Voi vedeți, gustați, simțiți, mirosiți și auziți.

În interior aveți un duh care la fel are cinci intrări: conștiința, dragostea, etc. Voi aveți cinci intrări prin care voi aveți contact cu lumea spirituală; în duhul vostru. Trupul vostru are legătură cu lucrurile materiale, duhul vostru cu cele spirituale. Dar în cadrul acestora voi aveți un suflet, și sufletul este această „genă” care vine de la Dumnezeu.

Este așa cum se formează bebelușul în trupul mamei. Bebelușul ia naștere în trupul mamei atunci când sămânța pătrunde în ou. Celulele care se formează apoi nu sunt ale unui câine, ale unei pisici sau ale unui cal, ci sunt toate celule omenești, pentru că se înmulțesc dintr-o celulă curată omenească. Și dacă un om a fost născut din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu, destinat pentru viața veșnică și este un ales, atunci un Cuvânt al lui Dumnezeu este zidit peste celălalt, cuvânt cu cuvânt! Nu: o dogmă denominațională și apoi un Cuvânt și iarăși o dogmă. Asta nu merge. Voi nu puteți avea aluatul dospit. Există numai o viață veșnică: Isus Hristos, Cuvântul.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu .... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi.” Prieteni, voi hrăniți copiii mei. Voi mă trimiteți pe câmpul misiunii în toată lumea pentru a duce mesajul. Eu trebuie să fiu sincer față de voi. Poate voi nu vedeți ceea ce văd eu. De aceea sunt eu aici: pentru a vă spune. Eu nu o fac pentru că nu-i iubesc pe oameni, ci chiar pentru că îi iubesc pe oameni; pentru a corecta. O, când văd că biserica s-a abătut și merge pe un drum fals, când spune: „Noi am făcut asta, noi am făcut cealaltă.”! Când văd cum face biserica toate acestea, atunci știu că este destinată pentru pieire.

Priviți în Biblia aceasta, atunci veți vedea că așa trebuie să fie la sfârșit, în această epocă Laodicea căldicică, în care Isus, Cuvântul, a fost scos afară. El nu va chema niciodată o biserică, pentru că El nu a făcut aceasta niciodată. El a zis: *„Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe care-i iubesc.”* El ia Cuvântul și lovește: „Ești greșit.” Aceasta este dovada că eu vă iubesc. „Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. „Aceasta nu este o Biserică, pentru că ei L-au dat afară.”

Ei se îndreaptă spre Conciliul ecumenic. Într-acolo merg ei: direct la Roma, înapoi de unde au venit. Așa este. Asta mi-am notat acum 25 de ani respectiv 33 de ani. Acum o vedem. Și nu numai asta; este scris în Biblie și a fost arătată în vedenii. Ea s-a dus înapoi. Nu există nici o posibilitate să fie salvată. A trecut. Așa va fi.

Dumnezeu cheamă persoane individuale. *„Eu stau la ușa și bat; dacă aude cineva ...”* - va fi un individ din o sută sau unul dintr-un milion, așa cum am spus-

o acum câteva seri. Când a fost condus Israelul afară din Egipt, au ieșit două milioane. Dar numai doi au intrat. Aceasta înseamnă: unul dintr-un milion! Ați știut aceasta? Iosua și Caleb.

Când a fost Isus pe pământ ei au spus: „Părinții noștri au mâncat mană în pustie. Noi ținem de tradiții. Noi facem asta. Noi știm unde stăm.” El a spus: „*Eu știu că părinții voștri au mâncat mană în pustie și totuși ei au murit.*” - despărțiți veșnic de Dumnezeu.

La fecundare vin un milion de germeni de la un om. Așa este la animale și la oameni. Sunt un milion de germeni, dar printre ei se găsește numai un germene care este destinat pentru viață, căci este numai un ou cu care trebuie să se întâlnească. Așa este. El lovește numai un ou. Este așa ca trupul acesta de aici în care Dumnezeu a așezat germenele. Vedeți, acest germene se mișcă printre ceilalți, se strecoară pe lângă toți ceilalți, înaintează, lovește acest ou și pătrunde înăuntru. Toți ceilalți mor.

Ce este dacă cu Biserica ar fi astăzi exact așa, dacă ar fi numai unul dintr-un milion? Vedeți voi ce se întâmplă atunci? „*Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea.*” Este adevărat frate Branham? Nu știu; eu citez numai Scriptura.

Voi sunteți destinați pentru viață. Voi recunoașteți dacă sunt destinați să o vedeți. Dacă nu sunteți destinați să vedeți, nu veți vedea. Se spune: „*Ei au ochi și nu văd, au urechi și nu aud.*” Cât de mulțumitoare ar trebui să fii, Biserică! Cum ar trebui să refuzați aceste lucruri ale lumii! Cum ar trebui să ardeți pentru Dumnezeu, pentru că ochii voștri văd ce văd ei, și urechile voastre aud ce aud ei! Călăuzire! De ce ați venit în seara aceasta aici ca să ascultați un astfel de mesaj? Eu sunt însemnat în toată lumea de biserici ca fanatic. De ce ați venit? Duhul Sfânt v-a condus ca să auziți! Tăiere împrejur! Tăiați jos lucrurile lumii și acceptați călăuzirea lui Isus Hristos, altfel veți pieri așa de sigur cum piere lumea. Amin!

Voi puteți alege cum vreți să vă comportați. Depinde de voi cum vă comportați. Voi trebuie să vă alegeți o femeie. Voi mergeți și vă luați o nevestă. Voi vreți o nevestă care să facă cinste căminului viitor planificat. Vă puteți închipui că un bărbat creștin se duce și își ia de nevestă una din aceste „Rikkettas”? Vă puteți închipui aceasta? Ce gândește bărbatul? Ce fel de cămin va primi el dacă își ia o curvă, o fată ușuratică? „O,” spuneți voi: „un moment!” Cum se îmbracă ea? Dacă poartă pantaloni scurți și altele, atunci este o prostituată de stradă. Voi spuneți: „Dar frate Branham!” Cine poartă aceste haine strâmte care arată de parcă sunteți turnați în ele, este o prostituată de stradă.

Isus a spus: „*Ori și cine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*” El trebuie să răspundă pentru aceasta. Dar ce a făcut ea? Ea s-a

expus. Cine este atunci de vină? Gândiți-vă. Voi spuneți: „Nu sunt alte haine.” Mai există încă stofe și mașini de cusut! Voi nu aveți deci nici o scuză. Așa este!

Eu nu vreau să vă jignesc. Aceasta nu este o glumă; este AȘA VORBEȘTE DOMNUL din Scriptură. Exact așa este, prieteni. Eu sunt un bărbat bătrân, nu voi mai fi mult timp aici, dar eu trebuie să vă spun adevărul. Dacă acesta este ultimul meu mesaj, atunci este adevărul. Nu o face, soră! Nu o face, frate!

Acum la voi, cei care țineți de o dogmă, deși voi știți că Cuvântul lui Dumnezeu a fost confirmat în fața voastră; botezul cu Duhul Sfânt și aceste adevăruri care le avem astăzi. Totuși vă îndepărtați din cauza dogmelor? Cum puteți să fiți un fiu al lui Dumnezeu și să tăgăduiți Cuvântul lui Dumnezeu care a fost prezis pentru ultimele zile în care trăim? Cum puteți face aceasta? Cum îi denumeste Biblia?

Ieri seară am povestit despre un împărat. Un negru a fost vândut în sud ca sclav. Ei erau atunci comercializați ca o mașină pe piață. Se făcea un contract de cumpărare pentru el. Am observat odată când a venit un mijlocitor într-o localitate mică pentru a cumpăra câțiva. El a spus: „Eu vreau să-i văd.” Ei erau triști pentru că erau plecați de acasă, și trebuia să îi îndemne la lucru cu biciul. Ei erau vânduți ca sclavi. Acum ei erau într-o țară străină pe care nu o cunoșteau, și nu vor mai vedea casa lor niciodată. De aceea ei erau triști. Ei trebuiau îndemnați cu biciul la lucru. Acest mijlocitor a venit la o anumită plantație. Acolo se afla un bărbat tânăr care mergea drept și bărbia lui era ridicată în sus. Pe el nu trebuia să-l bată. Ținuta lui era dreaptă, și îi sprijinea moral și pe ceilalți.

Mijlocitorul a spus: „Pe acela vreau să-l cumpăr.”

Proprietarul a răspuns: „El nu este de vânzare. Pe el nu-l poți cumpăra. El nu este de vânzare.”

El a întrebat: „De ce este altfel? Este el șeful peste ceilalți?” El a întrebat mai departe: „Îi dai altceva de mâncare?”

„Nu”, a fost răspunsul, „El este un sclav și mănâncă cu toți ceilalți în bucătărie.”

El a întrebat din nou: „De ce este altfel?”

El a explicat: „Și eu m-am mirat de aceasta până când am aflat. Dincolo în Africa (de unde au venit, unde buri i-au vândut, i-au adus aici și iarăși iau vândut) tatăl lui este împărat peste un trib. Deși el este departe de casă și aici este un străin, el știe că este un fiu de împărat. De aceea se comportă așa.” Ce mustrare pentru creștinătate! Noi trebuie să reprezentăm pe Dumnezeu și viața veșnică. Există numai o formă a vieții veșnice, acesta este Dumnezeu. El singur are viața veșnică. Noi suntem lucrarea Lui, căci noi suntem moștenitorii Duhului Său. De aceea noi bărbații și femeile trebuie să ne comportăm cum ne spune Biblia. Noi

nu ar trebui să ne comportăm ca Izabelele străzii și Ricki unei organizații, ci ca gentlemenii creștini, ca fiii și fiicele lui Dumnezeu care sunt născuți din Duhul lui Dumnezeu și fac de cunoscut și răspândesc lumina pentru timpul nostru. Exact așa este.

Dar cât de departe am deviat de la aceasta! De ce? Din aceeași cauză ca bărbatul acesta tânăr. El a respins viața veșnică, a refuzat să o primească, pentru că l-ar fi costat o poziție în societate; l-ar fi costat bogăția financiară; l-ar fi costat o părtășie din biserică, l-ar fi costat multe. El a știut ce-l va costa, căci el a fost un bărbat tânăr rațional, și el a înțeles că nu poate plăti prețul și s-a gândit: „Eu mă voi încrede simplu în religia mea și voi merge mai departe.” Dar adânc în inima lui el știa că cu Isus era altceva decât cu preoții din timpul acela.

Fiecare mesaj, fiecare mesaj adevărat care vine și este adus de Dumnezeu, este altfel decât vechea tendință. Ați observat cum au venit imitatorii când a ieșit nu demult vindecarea divină? Fiecare din el s-a dus într-o organizație și a rămas acolo. Știe unul din ei că după aceea trebuia să urmeze un mesaj? Dumnezeu nu face nimic pentru amuzamentul nostru, El ne atrage atenția prin ceva. Când El are atenția noastră, trimite mesajul Lui.

Vedeți, când El a venit atunci pe pământ și a început slujba Sa, se spunea: „O, tânărule rabi, noi vrem să te avem aici în biserică noastră. Vino la noi.” „Tânărule prooroc, noi vrem să vii aici. Vino.”

Dar într-o zi El s-a ridicat și a spus: „Eu și Tatăl una suntem!” „O”, ziceau ei, „tu Te faci singur Dumnezeu.”

„Dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și nu beți sângele Lui, atunci nu aveți viață în voi.”

„El este un vampir! Noi nu vrem să avem nimic de-a face cu acesta!” Apostolii erau acolo. Sute L-au părăsit după aceea, dar apostolii erau destinați pentru viață. El a spus asta. Ei nu o puteau explica; ei credeau. Ei au rămas, căci au zis: „Nici un om nu poate face aceste lucrări.” Chiar și preoții au recunoscut. Nicodim, care făcea parte din Sobor, a spus: „*Nimeni nu poate face aceste lucrări, numai dacă este Dumnezeu cu el.*”

În ziua de Rusalii, Petru a spus: „*Pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru ...*”

Uitați-vă în Scriptură și vedeți ce a prezis Scriptura. Isus a spus: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” „*Dacă l-ați fi recunoscut pe Moise, M-ați fi recunoscut și pe Mine, căci Moise a scris despre Mine că voi veni, și în ce statură voi veni.*” El a venit ca Fiul omului. El se face de cunoscut ca Dumnezeu sub trei

denumiri. Aceste trei denumiri - Tată, Fiu și Duh Sfânt - sunt trei însușiri ale aceluiași Dumnezeu. Același lucru este cu neprihănirea, sfințirea, botezul cu Duhul Sfânt; Martin Luther, Wesley și pentecostalii. Acestea la fel sunt trei caracteristici, trei etape, trei epoci ale Bisericii. Așa este și cu apa, sângele și duhul. Acestea sunt cele trei elemente care vă introduc în trup. Nașterea voastră firească simbolizează nașterea voastră duhovnicească. La nașterea unui copil vine mai întâi apa, apoi sânge, apoi viața. Exact așa ajungeți și voi în Împărăția lui Dumnezeu; în același fel. În felul acesta intră Biserica înăuntru, pe același drum. Este același. Observați cum formează Dumnezeu trupul Său prin aceste trei lucruri.

Noi am văzut că voi aveți dreptul să alegeți. Tu alegi fata cu care vrei să te căsătorești, și ea este de acord cu tine.

Voi mai aveți o altă alegere, și anume dacă vreți să trăiți sau dacă nu vreți să trăiți. Acum alegeți între viață și moarte. Voi puteți avea viața.

Și bărbatul cel tânăr a avut această alegere. El avea în toate succes, era un om evlavios, dar el știa că îi lipsea ceva. El putea să spună despre sine: „Toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.” Dar el știa că nu are viața veșnică. El a avut alegerea: să o primească sau să o respingă, și el a respins-o! Aceasta a fost greșeala cea mai fatală pe care o putea face. Toate celelalte nu contau. Nimic nu mai contează dacă nu faceți alegerea aceasta.

Noi vrem să vedem ce s-a întâmplat după ce a ales și unde l-a dus aceasta. Vedeți ce a ales el. El era un om bogat, un om de afaceri, un domnitor, un om religios; toate acestea. Astăzi am putea zice: „Băiatule, el este un metodist adevărat, sau baptist, sau pentecostal. El este un flăcău cumsecade, un băiat simpatic și așa de drăguț.” Nimic rău nu se putea spune despre el. El este prietenos, simpatic, plăcut și toate celelalte. Din punct de vedere moral el ar fi fără greșală. Poate că el nu ar fuma, nici nu ar bea, nu ar merge la cinema sau la dans, cum am numi-o noi astăzi și după ce am judeca un creștin. Dar asta totuși nu este încă viața veșnică; asta nu este despre ce vorbim. Poate el i-a fost credincios bisericii, ceea ce sigur a fost. Dar vedeți, ce i-a adus aceasta? Popularitate mare. Să zicem că el a fost predicator. Atunci lui i s-ar fi oferit o biserică mai bună; el ar fi putut deveni păstor sau episcop. Vedeți, aceasta vă aduce vază, și el a devenit bogat și renumit. Astăzi vă aduce același lucru dacă aveți un talent mare de a cânta. Eu m-am gândit la bărbatul tânăr care a cântat mai înainte aici. Înainte el a pus-o la dispoziția lui Satana, dar acum o primește înapoi. Ce diferență este între el și Elvis Presley și ceilalți: Pat Boone, acest grup și Ernie Ford. Acești băieți sunt cântăreți excepționali, dar ei iau aceste talente care le-au fost date de Dumnezeu și le folosesc pentru a înainta în lucrarea lui Satana. Așa își vând unii cântăreți străluciți talentele lor care le-au fost date de Dumnezeu,

pentru a deveni renumiți în lumea aceasta, pentru a fi cineva. Cum puteți să vreți să deveniți și mai mult decât sunteți, în loc să fiți un fiu al lui Dumnezeu?

Nu este important dacă posedati întregul oraș sau întreaga lume, dacă nu ați acceptat călăuzirea vieții veșnice, a Duhului Sfânt - Hristos. Cine sunteți de fapt? Voi sunteți muritori, morți - morți în păcat și fărâdelegi. Voi puteți fi evlavioși cât vreți; să-i fiți așa de credincioși bisericii cât vreți; să fiți predicator dacă vreți să stați pe platformă; dar dacă o refuzați, veți muri.

El avea un succes mare. El a avut sigur mult succes în viața aceasta. Dacă urmărim drumul vieții lui un pic, vedem ca el a avut un mare succes. Noi îl urmărim în Biblie și vedem că el a devenit un om bogat. El a primit case bogate și îl avea pe judecătorul și primarul orașului ca invitați la masă, dădea petreceri mari pe terasă, avea multe servitoare, femei și fete în jurul lui. În fața ușii de la sală era un cerșetor cu numele Lazăr. El se hrănea cu resturile de la masa lui. Noi cunoaștem povestea. El avea succes; exact așa ca și bisericile de astăzi.

Un om de afaceri care șade aici, mi-a zis: „Aici în California, biserica îi spune sindicatului ce trebuie să facă.” Vedeți, se va ajunge din nou ca biserica și statul să fie una. Este în fața voastră. Voi vă aflați deja înăuntru și primiți semnul fiarei, fără să știți.

Dacă ați cumpărat vreodată una din benzile mele, atunci în orice caz să vă cumpărați una: Urma șarpelui - în cazul în care o voi predica acasă. Atunci veți vedea unde se află și unde se încheie. Eu voi merge acasă și voi vorbi despre aceasta, dacă este în voia DOMNULUI. Va dura circa patru ore, de aceea nu poate să se întâmple într-o adunare ca aceasta. Eu trebuie să merg acolo unde adunarea are multă răbdare cu mine. Voi puteți să ascultați mai târziu banda acasă.

Observați, noi am văzut că el a avut un mare succes. Mai târziu noi vedem că el a avut tot mai mult succes, până când a zis: „Eu am destul.” El ar fi un om adevărat în timpul nostru, nu-i așa? „Hambarele mele sunt pline până la plesnire. Eu am așa de mult, încât pot să spun: ‚Suflete dragă, odihnește-te. ‚,

Dar ce a făcut el la început? El a refuzat călăuzirea lui Isus Hristos. Biserica lui, inteligența lui, studiile lui - toate acestea i-au ajutat să aibe succes. Toți iudeii îl iubeau. El le dăruia, îi ajuta, el a făcut poate una și alta. Dar voi vedeți, el a refuzat călăuzirea lui Isus Hristos, viața veșnică. Biblia spune că Dumnezeu i-a spus: „*Tu nebunule! În noaptea aceasta ți se va cere sufletul.*”

În încheiere îl vedem în iad unde el își deschide ochii și îl vede pe cerșetorul pe care l-a aruncat în stradă, că șade în sânul lui Avraam. Ce greșală fatală! Bisericile - adunările, au făcut totul corect, dar totuși nu aveau viața veșnică.

Asta îmi aduce aminte de predica pe care am ținut-o nu demult: „Filtrul unui om care gândește.” Poate voi o aveți. În toamna trecută am fost la vânatoare de

veverițe și am mers printr-o pădure. Eu am privit în jos și am văzut o cutie de țigări. Eu desigur că nu pot să spun acum numele fabricii de țigări, dar voi îl cunoașteți. Eu am trecut pe lângă ea, pentru că eu căutam veverițe în păduri. Eu am văzut cutia acolo și m-am întors. Pe aceasta stătea scris: „Filtrul unui om care gândește, gustul unui om care fumează”. Eu eram pe cale să merg mai departe prin pădure, când a vorbit Duhul Sfânt: „Întoarce-te și ridic-o.” Eu m-am aplecat și am ridicat-o. „Filtrul unui om care gândește, gustul unui om care fumează.” Eu mă gândeam: „O firmă americană vinde propriilor cetățeni americani moartea într-o altă formă.” Filtrul unui om care gândește? Și gustul unui om care fumează?

Eu am fost la expoziția mondială unde Yul Brynner și alții au prezentat câteva teste. El a luat o țigară, a tras-o peste o bucată de marmură, a șters nicotina și a pus-o pe spatelul unui șobolan, un șobolan alb. După șapte zile el era așa de plin de cancer, încât nu mai putea merge. Se spunea: „Voi știți că ei susțin că un filtru este mai bun. Dar este numai un truc pentru a vinde mai multe țigări.” Este necesară multă nicotină pentru a satisface acest diavol. Așa este. Dacă se ia o țigară cu filtru, atunci trebuie să se fumeze patru pentru a avea aceeași cantitate. Este un truc pentru ca voi să cumpărați mai multe țigări. Fără gudron nu aveți fum, și gudronul produce cancer. Vedeți voi cum este? Americanii orbi care așteaptă să iasă de undeva un iepure dintr-o pălărie, cad în capcană. Voi nu aveți voie să o faceți, aceasta aduce moartea. Indiferent ce fel de țigări luați, aduce în orice caz moartea. „Filtrul unui om care gândește.” - Un om care ar gândi nu ar fuma deloc; dacă poate să gândească. Așa este.

Eu mă gândeam că aceasta se potrivește și pentru biserici. Eu mă gândeam: „Are Dumnezeu un filtru?” Desigur. Fiecare biserică are un filtru. Așa este. Ei filtrează pe acei care intră, și ei lasă și multă moarte înăuntru.

Cum ați putea trece o denomi-națiune prin filtrul lui Dumnezeu? Ar fi posibil aceasta? Cum ați putea trece o femeie cu părul scurt prin filtrul acesta? Spuneți-mi. Cum ați putea trece o femeie cu pantaloni lungi, deși este o urâciune să poarte îmbrăcămintea unui bărbat? Vedeți, filtrul lui Dumnezeu ar prinde-o, nu ar lăsa-o să treacă. Dar bisericile au filtrele lor proprii. Eu spun că există filtrul unui om care gândește: acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Este pentru gustul unui om sfânt - al unui om sfânt; nu pentru gustul unui om din biserică, ci al unui om sfânt. Pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu curat, sfânt și neamestecat.

Există un filtru al unui om care gândește. Membru al bisericii, eu te sfătuiesc să folosești acest filtru, căci celălalt lasă lumea înăuntru, și numai un pic din aceasta aduce moartea. Numai un pic de aluat dospit ... întregul aluat. „*Cine ia sau adaugă un cuvânt, partea aceluia va fi scoasă din cartea vieții.*”

Ce a cauzat în grădina Eden moartea și toate grijile, durerile de inimă, fiecare bebeluș mort, fiecare zgârietura în gât, fiecare sirenă a salvării, fiecare spital,

fiecare cimitir? A fost din cauză că Eva s-a îndoit de un cuvânt - nu de întregul. A fost de fapt numai un cuvânt răsucit. Dumnezeu a spus: „Omul să țină fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.” Aceasta stă la începutul Bibliei.

În mijlocul Bibliei a venit Isus. El a spus: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” Nu numai cu o parte, ci cu fiecare!

La sfârșitul Bibliei, în Apocalipsa 22, Isus depune mărturie despre Sine însuși. Descoperirea Bibliei este Isus Hristos. El a spus: „*Cine ia sau scoate un cuvânt, partea lui va fi scoasă din cartea vieții.*”

Dacă voi mergeți prin filtrul unui om care gândește, atunci când veți ieși, veți avea gustul unui om sfânt. Așa este. Voi veți avea un gust sfânt.

Soră, care porți o astfel de îmbrăcăminte, gândește-te asupra acestui lucru. Tu trebuie să răspunzi pentru aceasta. Tu spui: „Eu îi sunt fidelă soțului meu.” „Eu îi sunt fidelă prietenului meu.” „Eu sunt o fată virtuoaasă.” Dar ce este cu păcătosul care te vede? Cine este de vină dacă el trebuie să răspundă pentru preacurvie? Vedeți, atunci tu ești de vină. Așa este scris în Cuvânt. O, fii o femeie care gândește!

Poate voi spuneți: „Poate nu este așa.” Dar ce este dacă este totuși așa? El a spus-o și nici un cuvânt nu poate da greș.

Un om important m-a chemat nu demult în camera lui și a spus: „Eu voi pune mâinile peste tine, frate Branham. Tu îți ruinezi slujba dacă predici astfel de lucruri.” Eu am spus: „Fiecare slujbă care este ruinată de Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să fie ruinată.”

El a repetat: „Eu voi pune mâinile peste tine, căci tu ai fost trimis să te rogi pentru bolnavi.” Eu am Întrebat: „Crezi tu aceste lucruri, frate?”

El a răspuns: „Nu. Dar aceasta nu este problema noastră.” Eu am întrebat: „A cui problemă este atunci?”

El a răspuns: „Aceasta este problema păstorului.” Eu i-am răspuns lui: „Privește numai spre public!”

În fiecare an amintesc aceste lucruri în predicile mele și zic: „Ei sigur au înțeles.” Când vin apoi în anul următor, este mai rău ca înainte. Este o dovadă ca mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.

Călăuza este Duhul Sfânt, prieteni. El vă conduce și vă călăuzește în tot adevărul când vine El - Duhul Sfânt. Gândiți-vă asupra acestui lucru. Luați filtrul unui om care gândește, acesta este Biblia și nu dogma sau biserica voastră, altfel voi sunteți pierduți. Luați filtrul unui om care gândește.

Aici nu a gândit corect bărbatul cel tânăr. El a luat filtrul bisericii. El a devenit renumit, un bărbat însemnat, dar în iad unde a suferit chinuri, și-a deschis ochii.

Dacă acceptați acum filtrul unui om care gândește - Isus Hristos, Cuvântul - veți avea cerința după gustul unui om sfânt, căci prin aceasta veți fi satisfăcuți. Dacă voi aveți Duhul Sfânt în voi, El este satisfăcut.

Dacă Duhul Sfânt nu este acolo, atunci voi spuneți: „Ah, eu nu cred că depinde de aceasta.” Vedeți, ce ați făcut voi cu aceasta. Același lucru l-a făcut Eva. Voi vă aflați din nou în aceeași situație.

Să mergem acum mai departe și să-l lăsăm la o parte pe bărbatul care nu a primit filtrul unui om care gândește. El a refuzat să accepte călăuzia lui Isus Hristos, viața veșnică.

Noi vrem să vedem un alt om de afaceri, bogat și tânăr, un domnitor care a primit aceeași posibilitate ca acest bărbat. Dar el a acceptat călăuzirea lui Isus Hristos. Sunt doi bărbați în Biblie despre care vom vorbi. Unul care a respins, am vorbit deja despre el. Acum vorbim despre celălalt bărbat tânăr de afaceri, bogat și domnitor. El a acceptat călăuzirea.

Scriptura relatează în Evrei 11,24-26 despre el, dacă vreți să vă notați. *„Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiecei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului.”*

Vedeți, el a acceptat viața veșnică. Moise a socotit ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât toate comorile acestei lumi. Asta a socotit Moise ca fiind cea mai mare avere. Bărbatul bogat nu a făcut-o. Moise a fost un domnitor tânăr, bogat și urma să devină următorul faraon.

El era văzut ca fiul lui faraon și era moștenitorul tronului. Dar el a căutat imposibilul și a privit spre un grup de lucrători de lut, niște sclavi. Prin credința el a văzut însă făgăduința lui Dumnezeu pe baza Cuvântului, că acest popor a locuit patru sute de ani într-o țară străină și apoi va fi scos de o mână puternică. Aceasta a socotit el ca o mai mare bogăție decât toate comorile Egiptului. Aleluiah! El a părăsit Egiptul fără să știe unde va merge. El a fost călăuzit de Hristos. El a părăsit totul!

Cu un picior deja pe tron. El ar fi putut deveni următorul faraon al Egiptului, dar el a socotit mai mare ocara lui Hristos, ocara de a fi numit „ciudat”, de a fi numit „fanatic”, pentru că și-a ocupat locul la lucrătorii de lut și fanatici, pentru că el a recunoscut că ceasul în care urma să se împlinescă făgăduința Scripturii, a sosit.

O, Biserică, trezește-te! Nu puteți vedea astăzi același lucru? Ceasul care ne-a fost făgăduit este aici. Socotiți ocară lui Isus Hristos o mai mare bogăție decât toate comunitățile și toate celelalte, ca tata sau mama, biserica sau altceva! Urmați călăuzirii Duhului!

Noi vrem să-l urmărim pe acest Moise mai departe. Eu am făcut-o. Să observăm viața lui. Primul lucru pe care l-a făcut după ce s-a decis să poarte ocară lui Hristos, a fost că a renunțat la studiile lui, înțelepciunea lui. El a studiat întreaga înțelepciune a Egiptului. El a renunțat la renumele lui, la tron, sceptrul, demnitatea de împărat, la coroana, la tot ce ar fi putut avea.

Celălalt bărbat a vrut să aibe toate acestea și l-a refuzat pe Hristos. Acest bărbat a refuzat tot și l-a primit pe Hristos. Ce s-a întâmplat după aceea? El a trebuit să se separe. Aleluia! Acest cuvânt înseamnă: „Slavă Dumnezeului nostru!” Nu este bine să uităm aceasta. El a disprețuit tronul și popularitatea. El ar fi putut avea sute de fete tinere ca neveste. El ar fi putut avea totul sub domnia lui. Egiptul domnea atunci peste întreaga lume. Lumea era la picioarele lui și el era moștenitorul a toate. Dar când s-a uitat în Scriptură, el a recunoscut în ce epocă trăia și că ceva era în el. Atunci a început să lucreze această sămânță a lui Dumnezeu aleasă dinainte.

Indiferent cât de popular poți să devii, dacă poți deveni - asta sau cealaltă - un membru la presbiterieni sau păstor, indiferent ce poți deveni: dacă Cuvântul vieții veșnice, Cuvântul lui Dumnezeu, este destinat să fie în tine, și tu recunoști că este aproape, atunci începe să lucrezi și treci la împlinire; tu ieși afară și începi să îl obții.

El a refuzat să fie numit fiul fiicei lui faraon și a socotit ocară lui Hristos ca o bogăție mai mare ca toate comorile Egiptului, respectiv ale întregii lumi. El le-a socotit. Vedeți, ce a făcut el: el l-a urmat. El a fost respins repede de oamenii lui - de acei care l-au iubit!

Vă va costa poate tot ce aveți. Poate vă costă căminul vostru, prietenii voștri, grupul vostru de cusut sau locul vostru în cor. S-ar putea. Eu nu știu ce vă va costa; în orice caz toate acestea care sunt lumești și fac parte de lume. Voi va trebui să vă despărțiți de tot ce este lumesc. Voi trebuie!

Moise a renunțat la tot și s-a dus în pustiu cu un toiag în mână. Trecea o zi după alta. Era de mirare dacă se gândea că a făcut poate o greșeală? Nu.

Deseori oamenii fac un început și apoi spun: „O, eu o voi face. Slavă lui Dumnezeu! Eu o recunosc.” Dar apoi râde cineva de voi, și deja va gândiți: „Poate m-am înșelat.”

Se spune că acei care nu pot suporta muștrarea, copiii falși, nu sunt copii ai lui Dumnezeu. Ei s-au adâncit numai într-o mișcare sentimentală. Vedeți, eu am

vorbit mai înainte de sămânță. Ea nu a fost atunci de la început în suflet. Ungerea Duhului era acolo, și au făcut tot posibilul. Dacă voi sunteți unși în duhul vostru, puteți face asta. Este într-adevăr Duhul Sfânt adevărat, și totuși puteți fi un diavol. „O”, spuneți voi, „frate Branham!”

Prooroci falși! Biblia spune: *„În ultimele zile se vor ridica prooroci mincinoși.”* Isus a spus: „Vor veni Hristoși mincinoși.” - nu „Isuși” mincinoși - la aceasta nu ar cădea nimeni -, ci „Hristoși” mincinoși! Hristos înseamnă „Unsul”. Sunt unși mincinoși; sunt unși, dar în adâncul interiorului sunt greșiți. Și totuși ei fac semne mari și minuni, vorbesc în limbi, dansează în Duhul și predică Evanghelia.

Și Iuda Iscarioteanul a făcut aceasta! Caiafa a proorocit și la fel și Balaam, fățarnicul. Bineînțeles că toți fac semne și au mișcări sentimentale evlavioase, dar vedeți, voi puteți să semănați sămânță unui scaiete și sămânță unul grâu în același pământ și să le udați cu apă. Dacă le ungeți pe amândouă, vor jubila amândouă; amândouă vor crește prin aceeași apă. *„El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti, dar după roadele lor îi veți recunoaște.”* Cum puteți să faceți altceva, decât să concordați cu Cuvântul lui Dumnezeu? Amin. Vedeți voi ce vreau să spun? „Ploaia cade peste cei drepti și cei nedrepti” și îi unge.

Isus a spus: *„Mulți îmi vor zice în ziua aceea: ‚DOAMNE, DOAMNE! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?’ Atunci le voi spune curat: ‚Plecați de la Mine, voi care ați lucrat fărădelegea; niciodată nu v-am cunoscut. Înăuntrul cu voi, în iadul care este pregătit pentru Satana și îngerii lui.”* Ce Cuvânt! Greșit! Închinarea lor este degeaba; osteneala lor este degeaba. De ce o faceți dacă nu trebuie să o faceți? De ce luați un înlocuitor, dacă cerul este plin de adevăr? Voi nu trebuie să faceți asta.

Noi vedem că Moise a fost uns. Nimic nu îl putea împiedica. Proprii lui frați l-au respins. Asta nu l-a oprit. El s-a dus în pustie. Într-o zi el l-a întâlnit pe Dumnezeu acolo față-n față, în rugul de foc. S-a spus: *„Moise, scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt. Eu am auzit strigătele pe care le scoate poporul Meu și Eu îmi amintesc de făgăduința Cuvântului Meu. Eu am venit ca să te trimit să îi scoți afară.”* Sigur el s-a întâlnit cu Dumnezeu față-n față. El a vorbit cu El. El a fost însărcinat de Dumnezeu.

Dumnezeu s-a întors apoi în același stâlp de foc când proorocul se afla pe munte, a confirmat proorocul Lui și a dovedit că El a fost cel care a făcut semnele și minunile când Moise își întindea mâna. Desigur că au fost și imitatorii acolo. Iane și Iambre stăteau acolo și făceau același lucru care l-a făcut el. Care a fost cel adevărat? De unde pleca? Venea din Cuvânt? Era ceasul prezent pentru aceasta?

Știți voi că pentru ultimele zile sunt făgăduite aceleași lucruri? „*După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte...*” (2 Tim. 3,8). Vedeți, se spune: „în ultimele zile.” Ei fac același lucru, imită totul, dar rămân pe căile lor murdare. „*Câinele s-a întors la ce vărsase și scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă*” (2 Petru 2, 22).

Voi penticostalilor, tații și mamele voastre au ieșit înainte cu mulți ani din organizații și au fost blestemați; dar voi v-ați întors din nou și ați făcut la fel ca cei din mijlocul cărora au ieșit ei. Este exact aceeași mocirlă și aceeași vărsătură. Dacă biserica a vărsat-o la începutul mișcării penticostale, atunci o va vărsa și astăzi! Dar trebuie să fie așa, căci ea este învelitoarea. Până acolo trebuie să se ajungă. Spicul nu poate fi singurul, după aceea trebuie să vină învelitoarea, purtătorul. Noi trăim acum în ultimele zile. Observați lucrurile care au fost făgăduite pentru acest ceas.

Vedeți cum a fost confirmat Moise. El știa. Când a ieșit afară, unii din frații lui i s-au împotrivit și au vrut să formeze o organizație. Ei au spus: „Tu nu ești singurul sfânt aici printre noi.” „Toată adunarea, toți sunt sfinți.”, spuneau Core și Datan. „Noi vrem să alegem bărbați și să facem ceva.”

Mie mi-a fost milă de Moise. El s-a dus și s-a aruncat în fața altarului și a zis: „DOAMNE...”

Dumnezeu i-a răspuns: „Despartă-te de ei. Eu m-am săturat de ei!” Apoi pământul s-a deschis și au fost înghițiți. Vedeți, el știa de însărcinarea lui. Dumnezeu nu s-a ocupat de organizații; nici de grupuri. El ia indivizi. Așa este. El nu a luat niciodată grupuri, ci întotdeauna indivizi, o persoană. Cu privire la ultimele zile, El a spus: „*Eu stau la ușa și bat; dacă aude cineva*” - nu „un grup” - „*dacă aude cineva glasul Meu, voi intra și voi cina cu el.*” Dacă poate auzi un om!

Cum ar putea să ducă acest microfon vocea mai departe, dacă nu ar fi fost făcut pentru aceasta? Eu aș putea striga cu toată puterea către această scândură, și nu s-ar întâmpla nimic. Acesta este destinat și făcut pentru un microfon, și dacă Cuvântul lui Dumnezeu este în voi pe baza alegerii lui Dumnezeu, atunci: „*Oile Mele ascultă glasul Meu. Ele cunosc strigarea Mea. Ele nu vor urma un străin.*” Dar aceasta este condiția. „*Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.*” - fiecare din ei.

El a înaintat până a ajuns la sfârșitul vieții lui. Vedeți ce s-a întâmplat când el s-a aflat la sfârșitul drumului său. Noi ne apropiem acum de sfârșit, căci este deja târziu: douăzeci și cinci de minute până la ora zece. Acasă nu ar fi încă târziu. Numai când este ora doua, trei începem să spunem: „Este deja un pic târziu.” Dar acum am predicat deja în multe seri.

Pavel a predicat în timpul său aceeași Evanghelie. Odată a căzut un bărbat tânăr de la etajul trei și a murit. Pavel care avea aceeași Evanghelie și aceeași ungere, s-a așezat peste el și a venit înapoi în viață.

Ei aveau interese. Biserica era cultivată. Ceva s-a întâmplat. Vedeți, ce a avut loc atunci. Când bărbatul bogat, domnitorul tânăr despre care am vorbit, care era așa de religios, făcea parte din biserică și era un om de afaceri bun, cultivat, plăcut, a ajuns la sfârșitul drumului său, a început să strige. El nu știa unde merge. Unde era călăuză lui? El a fost condus de biserica lui care era moartă. El a fost condus de lumea moartă și nu era nici un loc unde s-ar fi putut duce, în afară de ceea ce i-a pregătit lumea: iadul.

Dar acum venim la Moise, un slujitor credincios care a socotit ocară lui Hristos ca pe o mai mare bogăție decât toate comorile Egiptului. El era un om bătrân de 120 de ani când a ajuns la sfârșitul drumului său. Când s-a urcat pe munte, el a știut că moartea este în fața lui. El a privit dincolo în țara făgăduită. Apoi el a văzut lângă sine călăuză lui, stânca. El s-a așezat pe stâncă și îngerii lui Dumnezeu l-au luat în slava lui Dumnezeu, în sânul lui Dumnezeu. Opt sute de ani mai târziu el tot mai era condus de călăuză lui. Noi observăm că 800 de ani mai târziu el era pe muntele schimbării la față împreună cu Ilie și a vorbit cu Isus, înainte răstignirea acestuia. 800 de ani după moartea lui, cel care a socotit ocară slujbei lui ca o mai mare bogăție decât popularitatea lumii și banii ei, tot mai era condus de călăuză lui. Vedeți, el a fost călăuzit. Călăuză lui l-a condus prin moarte, prin umbrele morții. El a fost condus la mormânt. Sute de ani mai târziu stătea iarăși acolo, pentru că el ca om tânăr a ales călăuzirea Sfântului Duh. Numele lui va mai fi mare și atunci când nu vor mai exista demult Egiptul și nici comorile. Atunci când piramidele vor fi numai praf și nu mai există Egiptul, Moise va fi nemuritor printre oameni pentru că el a primit călăuzirea lui Hristos și nu a mers pe calea bisericii lui.

Mai există și alții care au făcut aceasta. Priviți spre Enoh. El a umblat peste trei sute de ani cu Dumnezeu și a avut mărturia că era plăcut înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu a confirmat și a spus: „Nu este nevoie să mori; vino astăzi după masă acasă.” și el a fost luat sus.

Aici mai este și Ilie. După ce a muștrat femeile cu părul scurt și pe Izabelele fardate, a avut destul după ce a făcut ce a putut și preoții au râs de el, a mers într-o zi la râu. Pe partea cealaltă a râului erau cai legați de un pom - cai de foc cu un car de foc! El a fost răpit, a aruncat mantaua peste următorul prooroc care urma să vină și a fost înălțat la cer. El a primit călăuză vieții veșnice, căci Hristos era în Ilie. Desigur.

Ce era? „Urmează-Mă!” Voi trebuie să alegeți acum călăuza voastră. Voi trebuie să-l alegeți, prieteni. Priviți în oglinda lui Dumnezeu, în Biblie, și vedeți cum este cu voi în seara aceasta.

O poveste scurtă: un băiat mic trăia la țară și nu văzuse niciodată o oglindă. El a venit la oraș pentru a vizita pe sora mamei lui. Ea avea o casă cum era mai demult, unde la uși erau oglinzi. El nu știa dacă vă mai puteți aminti. Acest băiat nu văzuse niciodată o oglindă. El se juca în casă și dintr-o dată a văzut un alt băiat mic. El i-a făcut cu mâna și băiatul celălalt mic i-a făcut cu mâna. El s-a tras de ureche și băiatul cel mic la fel; și așa mai departe. Apoi s-a apropiat, s-a întors dintr-o dată și a început să strige: „Mamă, eu sunt acela! Eu sunt acela!”

Cum arăți tu? Pe cine urmezi tu? Ce ai făcut tu? Tu trebuie să alegi călăuza ta. Alege-l astăzi. Alege viața sau moartea. Alegerea ta va hotărî locul tău veșnic. Depinde ce alegi. Gândește-te, Isus a spus: „Urmează-Mă.” Tu ești invitat în seara aceasta să faci asta. Pentru a-L urma pe El în viața veșnică trebuie să îndeplinești condițiile Lui, Cuvântul Lui. Așa este. Nu dogma contează, nici părerea publică sau ceea ce gândește cineva, ci ceea ce spune Dumnezeu despre aceasta.

Tu spui: „Frate Branham, eu cunosc o femeie care este așa de bună cum nu se poate mai bine. Ea face asta. Eu cunosc un bărbat care a făcut cealaltă.” Eu nu pot face nimic pentru ceea ce au făcut ei. Dumnezeu spune: „*Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și fiecare om este un mincinos.*” Voi trebuie să îndepliniți cerințele, condițiile Lui - Cuvântul Lui. Voi nu puteți veni prin dogme și denominațiuni. Voi nu le puteți amesteca. Există numai un singur lucru care îl puteți face: să acceptați condițiile Lui și să fiți binevoitori, să muriți voi și gândurile voastre și să-L urmați pe El. „Lăsați toate lucrurile lumii și urmați-Mă.”

Eu știu că acest mesaj este tare și tăietor, frate. Dar eu nu am venit aici cu un mesaj pentru oameni ca să-i fac să cânte și să jubileze. Eu am fost în adunări păgâne unde s-a făcut același lucru. Eu sunt interesat de viața voastră. Eu sunt un slujitor al lui Dumnezeu și trebuie să dau socoteală într-o zi înaintea lui Dumnezeu. Slujba care mi-a dat-o DOMNUL s-a confirmat de mii de ori în fața voastră.

Gândiți-vă, Isus a spus: „*Urmează-Mă. Lasă tot ce ai și urmează-Mă.*” Aceasta este singura cale spre viața veșnică. Acesta a fost unicul medicament pe care i l-a dat omului acesta, singurul medicament care i l-a dat omului acesta de afaceri. Este singurul medicament care i-l dă fiecăruia. Alegerea Lui, decizia Lui pe care o ia este întotdeauna desăvârșită. Pe El trebuie să-L urmăm. Aceasta este unica posibilitate de a avea viața veșnică. Călăuzirea lui Dumnezeu constă în urmarea Cuvântului pentru acest ceas care a fost confirmat prin Duhul Sfânt.

Să ne aplecam capetele.

Eu vreau să vă pun o întrebare. Vă rog să fiți sinceri. Sora să cânte melodia pentru mine: „Eu Îl aud pe Mântuitorul meu cum strigă”. Eu vreau să fac o chemare la altar. Frate, soră, priviți ce se întâmplă astăzi. Gândiți-vă un pic cu capetele aplecate. Vedeți ce se întâmplă.

Ați citit ultima săptămână în ziar ce a spus bărbatul acela în Anglia? Că răstignirea lui Isus Hristos a fost numai o înșelăciune care a fost aranjată între El și Pilat? Ați auzit ce a spus acest teolog american? El a spus că Isus a fost adormit cu ajutorul unei mătrăgune. Mulți dintre voi teologii, știu că mătrăguna este amintită în cărțile lui Moise. Prin ea se poate trece într-un somn asemănător cu moartea. Două până la trei zile inima de-abia mai bate. Ei susțin că atunci când i-au dat oțet amestecat cu fiere, a fost mătrăgună. După aceea L-au pus în mormânt unde a dormit trei zile. Când au venit după aceea, sigur că El umbla. Puteți să vă închipuiți că teologilor și în seminare li se face aceasta credibil, deși Lui i s-a dat oțet amestecat cu fiere?

Încă ceva. Dacă ar fi fost într-adevăr așa, atunci de ce și-au lăsat ucenicii viața pentru El ca martiri, dacă L-ar fi furat? Ei nici nu s-au considerat vrednici să moară așa cum a murit El, ci au murit cu capul în jos sau pe o parte a crucii. Dacă ar fi știut că El este un fățarnic și ei înșiși ar fi fost fățarnici, atunci cum au putut să-și dea viața în felul acesta pentru El?

O, voi vedeți, este timpul acesta intelectual în care trăim. Cultură, civilizație și moda modernă a acestei zile sunt de la Satana. „Civilizația este de la Satana?” Desigur! Biblia o spune. Aceasta civilizație are moartea în ea. „Vom avea o astfel de civilizație în lumea cealaltă?” Nu, niciodată. Noi vom avea un alt fel de civilizație. Știința a răsucit lucrurile naturale și a făcut altceva din ele.

Vedeți, ce v-au făcut acum. Eu cred că în penultima lună în Reader's Digest era scris că bărbați tineri și femei tinere au ajuns deja la vârstă medie la 25 de ani și că femeile între 20 și 25 intră în menopauză. Acestea sunt perspective îngrozitoare pentru următoarea generație. Vedeți voi ce fel de ființe vor fi acestea? Moleșiți și scârboși! Priviți sufletul și duhul. Vedeți ce duh are biserica. Ea s-a amestecat și s-a căsătorit cu lumea. O, ce ceas! Fugiți copiii, fugiți! Fugiți la cruce. Veniți la Hristos și lăsați-vă conduși de El.

În timp ce avem capetele aplecate și ochii închiși, aplecați-vă în același timp inimile. Eu vreau să vă pun o întrebare: vă cercetați înaintea lui Dumnezeu? Simțiți că nu sunteți acolo unde trebuie să fiți în ceasul acesta? Răpirea ar putea avea loc în fiecare moment. Ea va avea loc.

Dacă comparația pe care am făcut-o mai înainte este într-adevăr așa, atunci din oamenii care trăiesc acum ar fi răpiți și transformați numai 500. Dacă socotim întreaga creștinătate, catolicii și toți ceilalți, rezultă cinci sute de milioane de oameni care sunt creștini. La cinci sute de milioane ar fi atunci 500. Atâția oameni

dispar în fiecare zi în întreaga lume și pentru care nu există nici o explicație. Vedeți, se va întâmpla și nu se va ști. Oamenii vor predica mai departe și vor vorbi despre aceasta, deși s-a întâmplat deja.

Este așa cum a spus Isus. Ucenicii L-au Întrebat: „*De ce susțin învățații că mai întâi trebuie să vină Ilie?*”

El a răspuns: „El a venit deja, dar ei nu l-au recunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.”

Voi recunoașteți că nu sunteți corecți înaintea lui Dumnezeu și vreți să vă amintesc înaintea lui Dumnezeu pentru ca DOMNUL să vă aducă inima în ordine cu Dumnezeu. Vreți să vă ridicați în momentul acesta mâinile în smerenie? Indiferent cine sunteți, vreți să o faceți? Voi spuneți: „Eu îmi ridic mâinile spre Dumnezeu.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Vă priviți în oglindă? Eu vă întreb în Numele lui Hristos: priviți în oglinda lui Hristos? (Un frate vorbește în limbi, un altul tălmăcește.) Amin.

Eu vreau să vă întreb ceva. Câți pentecostali sunt aici? Ridicați mâna voastră dacă sunteți pentecostali. Aproape fiecare din voi. Câți sunt aici care pretind că sunt creștini? Ridicați mâinile voastre, indiferent unde sunteți. Voi spuneți că sunteți creștini. Știți voi că Biblia spune că se va întâmpla aceasta? Chiar și în Vechiul Testament s-a întâmplat ca ei au vrut să știe ce trebuie să facă pentru a scăpa de asediul următor. Duhul a căzut peste un bărbat și el le-a proorocit unde se vor întâlni cu dușmanul și cum îl vor putea birui. Așa a fost în Vechiul Testament; exact așa este în Noul.

Poate cineva spune: „O, acesta a fost numai un om. Nu este așa.” Dar ce este, dacă este așa? Voi spuneți: „O, asta am auzit-o deja înainte.” Dar ce este dacă aceasta este așa? Aceasta dovedește că sunt mulți aici care au nevoie de o schimbare în inimă dacă este Duhul Sfânt cel care a vorbit. Există lucruri care trebuie făcute. Acum sunteți voi la rând.

Așa cum sunt, la Tine vin ...

Gândiți-vă, astăzi inimile sunt împietrite și umplute cu lucrurile din lume; membrii bisericii sunt indiferenți și căldicei ca bărbatul tânăr și bogat. Ei nu recunosc că marele Duh Sfânt stă în epoca bisericii Laodicea în fața ușii și bate. „*Dacă aude cineva glasul Meu - Cuvântul Meu - și își deschide inima, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.*”

Duhul care a vorbit acum câteva minute prin fratele a zis: „Eu voi scoate din voi inima de piatră și vă voi da o inimă de carne care este moale față de Dumnezeu.” Vedeți, cum a devenit: o inimă intelectuală și sentimentală, dar nu o inimă moale care este față de Hristos plină de dragoste.

Nu vreți o astfel de inimă? Cum vreți să vă întâlniți cu Hristos cu o inimă intelectuală? Voi trebuie să primiți viața veșnică.

Fratele Branham cântă.

Să ne ridicăm acum mâinile toți ca creștini și să ne rugăm:

O, Dumnezeu, Te rugăm DOAMNE, ia această zi în care trăim. O, este așa de greu, Tată. Satana le-a făcut oamenilor atâta rău. Inimile lor au devenit de piatră. Duhul Tău vorbește acum clar; Cuvântul Tău răsună și este confirmat. Nașterea din nou a devenit o prezentare denominațională, intelectuală, care este cu multă muzică, jubilară și agitație. În realitate inima de carne, Duhul, viața veșnică i-au devenit străine bisericii.

O, Dumnezeu, mi se rupe inima, că eu, un păcătos, am fost salvat prin harul Tău. Mă îmbolnăvesc, DOAMNE, când văd Biserica pentru care ai murit Tu, Biserica pe care ai salvat-o Tu. Eu mă gândesc la viziunea pe care mi-ai arătat-o despre Biserica din Statele Unite și din alte țări. Ce striptese de rock'n-roll îngrozitoare au fost acestea! Dar eu am văzut că a mai venit una care era binecuvântată. Tată, dacă este cineva în seara aceasta aici care a fost ales pentru viață, care vrea să o primească, astfel eu Te rog ca acesta să fie ceasul în care o vor face. Îngăduie, DOAMNE. Zdrobește acum inima de piatră, inima veche a lumii. Dacă vor pace, dacă vor ceva care îi satisface, ceva care le dă siguranță, atunci să accepte în seara aceasta călăuzirea lui Isus Hristos, pentru ca El să-i conducă la pacea care este mai mare ca intelectul, la o bucurie minunată și o plinătate cu slavă - la ceva care nici măcar moartea nu poate să facă nimic. Îngăduie, Tată.

Eu vreau să-i întreb pe cei care au ridicat mâna: Câți din clădire spun acum: „Eu sunt pregătit să mă ridic”? Nu este important cine este lângă voi; Dumnezeu este cel care vă vorbește! Voi vreți să deveniți un creștin adevărat. Toate celelalte nu sunt de-ajuns și sunt numai o imitație. O, atunci mai bine m-aș duce în lume, și eu cred ca și voi.

Cercetați-vă acum cu Cuvântul, cu mesajul. Cercetați cum trebuie să fie un creștin adevărat: rezistent, iubitor, nu ca această creștinătate modernă care este așa de moleșită, nestatornică, pe jumătate moartă și încrucișată. Vedeți, adevăratul creștinism nu este așa că se poate trăi cum se vrea și totuși să facă parte de biserică. Nu vreți această părtășie iubitoare cu Hristos: confirmarea Cuvântului în inima voastră prin Duhul Sfânt? Intrați în Hristos. Dacă vreți și aveți dorința ca Dumnezeu să vadă în seara aceasta starea voastră aici în grupul acesta de oameni, atunci faceți-o.

Voi întrebați: „Are vreo importanță, frate Branham?”

O, da! Desigur. „*Pentru că oricine se va rușina de Mine în fața oamenilor, de acela Mă voi rușina și Eu înaintea Tatălui Meu din cer și a sfinților îngeri. Dar cine Mă va mărturisi înaintea oamenilor și va fi cu Mine în țara aceasta, pentru acela voi mărturisi în țara aceea. Eu voi mărturisi pentru El în fața Tatălui Meu.*”

Indiferent cine sunteți, bărbat, femeie, băiat sau fată; indiferent cine sunteți, creștin sau nu, predicator, diacon, indiferent ce sunteți: dacă credeți în momentul acesta din toată inima, atunci faceți în seara aceasta atât de mult încât Dumnezeu să știe că sunteți sinceri.

„Priviți, eu sunt pentecostal”, spuneți voi. „Eu sunt asta” sau: „Eu sunt cealaltă”. „Eu am dansat în duhul, frate Branham, am crezut că atâta timp cât avem aceasta, îl posedăm.” Dar voi nu Îl aveți.

Dacă credeți că eu sunt prorocul lui Dumnezeu, atunci ascultați cuvintele mele. Aceasta este înșelăciunea din timpul acesta. Nu a spus Biblia că vor fi așa de asemănătoare una cu alta, astfel încât chiar și cei aleși vor fi înșelați, dacă ar fi cu puțință? La cei aleși pătrunde în suflet.

Dacă voi ați dansat în Duhul și ați rămas în lucrurile acestei lumi, atunci ceva nu este în ordine. Dacă voi vorbiți în limbi, așa spune Pavel: „Dacă aș vorbi cu limbi omenești și îngerești, totuși nu aș fi salvat.” Vedeți, ambele feluri. „Eu pot să am toate mișcările sentimentale, eu pot să am credința, pot să predic Evanghelia, pot să le dau celor săraci averea, pot să vestesc Cuvântul pe câmpul misiunii în toată lumea - și totuși nu sunt nimic.” Depinde de interiorul interiorului, fratele meu. Duhul vostru vă părăsește când muriți, dar sufletul vostru trăiește mai departe.

Cercetați-vă acum singuri. Sunteți într-adevăr un creștin sincer, biblic, care este plin de dragostea lui Dumnezeu? Gândiți-vă, Biblia spune că El îi poruncește unui heruvim în ultimele zile, în timpul când se întâmplă toate acestea, să treacă prin mijlocul cetății, prin biserici, și să facă un semn pe frunte numai celor care suspină și gem din pricina urâciunilor care se săvârșesc acolo (Ez. 9,4). Noi știm că este adevărul. Îngerul a ieșit și le-a făcut un semn celor care suspinau și gemeau.

După aceea au venit heruvimii distrugerii din cele patru colțuri ale lumii. Ei vor veni negreșit. Noi vedem cum se apropie. Vor veni războaie care vor distruge totul pe pământ. Ei au avut voie să-i nimicească pe toți în afară de cei care aveau semnul.

Este inima voastră așa de îngrijorată de păcătoși și de ceea ce face biserica și oamenii, încât ați putea suspina și geme zi și noapte? Dacă nu este așa, atunci eu mă întreb ce este cu voi. Aceasta este Scriptura.

V-ați ridicat și ați spus: „Scumpe Dumnezeule, eu nu mă ridic pentru că a spus fratele Branham, ci pentru că am auzit că Cuvântul Tău o spune. Eu o fac acum. DOAMNE, eu stau înaintea Ta. Eu sunt în necaz, DOAMNE. Vrei Tu să întâlnești necazul meu în seara aceasta în locul acesta? Eu mă ridic.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. „Eu sunt în necaz, eu vreau să ai milă de mine.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. „Eu vreau să fiu un creștin adevărat.”

Gândiți-vă că persoana care este lângă voi nu este altfel decât voi. Eu vreau să vă dați mâna și să spuneți: „Frate, sora, roagă-te acum pentru mine. Eu vreau să te rogi pentru mine.” Spuneți-o cu toată sinceritatea creștinească. „Roagă-te pentru mine. Eu vreau să fiu în ordine cu Dumnezeu. Roagă-te pentru mine.” Eu mă voi ruga ca Dumnezeu să vă dea aceasta posibilitate.

Eu știu că noi nu vom mai rămâne mult timp aici. Voi recunoașteți aceasta. Noi suntem în timpul sfârșitului. Toți care credeți aceasta spuneți „Amin”. Nimic nu mai este exclus. Totul este pierdut. Bisericele merg în Conciliul ecumenic.

Priviți aici! Știți voi ce a spus DOMNUL despre Los Angeles și locurile acelea? „Ele sunt pierdute.” Vă amintiți că acum circa doi ani v-am spus că în Canada și Alaska va fi un cutremur? La fel v-am spus că Hollywood-ul și Los Angeles-ul se vor scufunda în ocean. California, tu ești condamnată, și nu numai California, ci și tu lume ești condamnată. Biserica, dacă nu vii în ordine cu Dumnezeu, la fel vei fi condamnată! AȘA VORBEȘTE DUHUL SFÂNT.

M-ați auzit vreodată spunând acest Nume fără să se împlinescă? Eu vă întreb pe voi! Voi mă cunoașteți de douăzeci de ani. V-am spus eu vreodată ceva în Numele DOMNULUI, care nu s-a împlinit? Dacă tot ce v-am spus eu vreodată s-a împlinit, atunci spuneți „Amin”. (Ascultătorii răspund „Amin”.) Eu vă spun vouă: acum a sosit ceasul în care ar trebui să veniți în ordine. Asta este pentru noi toți.

Să ne rugăm acum unii pentru alții:

Scumpe Dumnezeule, în timp ce noi stăm aici în seara aceasta ca un popor muritor, fața noastră este aplecată spre pământ, spre praf. Tu ne-ai dat această predică adâncă, DOAMNE. Noi vedem exemplul celor doi bărbați. Unul a fost un bărbat religios, el mergea la adunare, dar a refuzat călăuza spre viața veșnică. Celălalt a refuzat gloria lumii și s-a îndreptat spre viața veșnică. Noi vedem în seara aceasta în ce stare se află fiecare conform Bibliei: bărbatul bogat este în chinuri și Moise în slavă. Tată, noi vrem să fim ca Moise. Noi vrem să fim călăuziți de Fiul Tău Sfânt, Isus Hristos, spre viața veșnică. Dă-ne-o în seara aceasta, DOAMNE. Smulge inima de piatră afară și pune o inimă nouă, o inimă de carne, o inimă cu care poți vorbi și cu care te poți ocupa. Atunci nu vom fi mândri, căci noi nu suntem mai buni. Fie ca Duhul Sfânt să nu plece niciodată de la noi, DOAMNE. Fie ca El să vină și să-i sfințească. Vorbește cu ei. Zdrobește

voia lor de piatră și pune voia lui Dumnezeu înăuntru. Salvează pe fiecare în parte, Tată. Dă-ne dragostea Ta. Adu-ne până acolo, DOAMNE, încât noi să respingem toate mișcărilor sentimentale și să avem simțiri stabile în inimile noastre, adâncimea Duhului, bogățiile lui Dumnezeu, pentru ca inima noastră să fie împărăția Duhului. Îngăduie, o Conducătorule mare, mare Duh Sfânt, înainte de răpirea Bisericii în cer.

O, Dumnezeule, lasă-mă să merg cu Tine, DOAMNE. Nu mă lăsa înapoi, DOAMNE Isuse. Lasă-mă să merg cu Tine, Tată. Eu nu vreau să rămân pe pământ și să trec prin necazurile care vor veni. Eu nu vreau să rămân aici în casa aceasta de nebuni. Eu nu vreau să fiu aici când vor veni acele ființe îngrozitoare și când oamenii își vor pierde mințile. Noi vedem că oamenii procedează și arată ca animalele, femeile își vopsesc fața și arată ca animalele. Noi știm că aceste lucruri au fost spuse dinainte. Ele se vor întâmpla și oamenii vor deveni așa de nebuni, astfel încât le vor apărea lăcuste cu păr ca de femeie și vor avea dinții ca de lei. Se va întâmpla cum ai spus Tu și oamenii își vor pierde mințile. Noi vedem că va veni, DOAMNE. Ajută-ne! Adu-ne înapoi în gândirea lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. O, marele Conducător spre viața veșnică, noi acceptăm făgăduințele Tale în seara aceasta, Tată. Eu mă rog pentru acești oameni. Eu mă rog pentru fiecare dintre ei în Numele lui Isus Hristos, DOAMNE. Eu mă rog ca Hristos, Fiul lui Dumnezeu, să vină în inima fiecăruia dintre noi, DOAMNE, să ne formeze și să ne facă o creatură nouă în Isus Hristos. Îngăduie, DOAMNE.

O, Dumnezeule, noi Te iubim. Noi vrem să stăm la dispoziția Ta; noi vrem să aibe loc o schimbare în noi, ca să putem fi copiii Tăi care simt că Duhul Tău lucrează în inimile noastre, DOAMNE, care ne face blânzi și ne lasă să recunoaștem că trăim într-un timp nebun. Îngăduie, O, Dumnezeule. Dacă vedem că femeile sunt așa de prinse în capcana Satanei, că bărbații tineri au înclinații perverse, că și copiii sunt deja toxicomani, fumează și beau, când vedem imoralitatea atunci știm că acesta este Edenul lui Satana.

O, Dumnezeule, conform Bibliei Tu ai zidit un Eden în 6000 de ani. Tu l-ai pus acolo pe fiul Tău împreună cu nevasta lui, mireasa, pentru a domni peste toate. Dar Satana a venit și a sucit-o. El a avut la dispoziție 6000 de ani pentru a-și zidi un Eden al lui prin știință, cultură și așa-zisa inteligență. El a creat un haos al morții. O, Dumnezeule, adu-ne înapoi în Eden, DOAMNE, unde nu mai există moarte și nici suferință. Îngăduie, DOAMNE. Noi așteptăm smeriți ca al doilea Adam să vină la Mireasa Lui. Fă-ne o parte din El, Tată. Noi Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Îl iubiți pe Dumnezeu? Îl simțiți? Recunoașteți ce încerc eu să vă spun? Dacă puteți înțelege, atunci ridicați mâinile voastre și spuneți: „Eu înțeleg ce vrei să

spui.” Puteți înțelege nebunia acestui timp? Vedeți, este pierdut. Oamenii și-au pierdut mințile. Totul este pierdut. Unde sunt conducătorii noștri?

Uitați-vă la președintele nostru: „Dacă vor comunismul, îl pot avea. Ce vor oamenii, vor avea.” Unde sunt oamenii ca Patrick Henry și George Washington? Unde sunt conducătorii noștri care luptă pentru un principiu? Noi nu-i mai avem. Unde sunt bisericile noastre, predicatorii noștri? Oamenii sunt primiți în biserici, dacă sunt numai împotriva alcoolului. Se spune: „Veniți la noi și faceți asta.” Apoi ei au o mică mișcare sentimentală. Unde sunt bărbații aceia ai lui Dumnezeu, acei prooroci care se ridică și îndrăznesc să se împotrivescă tuturor lucrurilor din lume? Unde sunt oamenii aceia cu integritate? Unde sunt ei? Toți sunt așa de toleranți prin concepția lor rațională, astfel încât nici nu mai sunt prezenți. O, Dumnezeule, ai milă de noi.

Aceste ființe îngrozitoare vin peste pământ. Voi puteți vedea cum se comportă oamenii. Este o nebunie. Dar când se va întâmpla aceasta, Biserica nu va mai fi aici. O, Dumnezeule, lasă-ne să fim acolo. Aceasta este rugăciunea mea către Tine, Tu ființă mare supranaturală, care ești în seara aceasta în clădire marele Hristos care mai are viața veșnică. Eu Te rog, Isus Hristos, în timp ce ochii mei sunt deschiși și privesc spre biserica pe care ai salvat-o TU prin sângele Tău. O, Dumnezeule, nu lăsa să fie pierdut nici unul din ei. Noi vrem să fim în ordine cu Tine. Curățește-ne, O, DOAMNE, de toată vina noastră. Ia păcatele și toate celelalte de pe noi.

Noi am văzut cum ai vindecat bolnavii pe baza rugăciunii, da, chiar și morți ai înviat. Noi am văzut toate aceste lucruri împlinindu-se, Tată. Adune acum înapoi în viața duhovnicească, adu-ne înapoi ca să recunoaștem viața veșnică prin Isus Hristos. Îngăduie aceasta, Tată. Eu îți predau totul Ție în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu cu voi, până ne vom revedea ...